

105 (Identisk med v. 62; verset forekommer i alt 5 steder i Odysséen.)

ἐνθεν adv. 'derfra' – også ἐνθα 'der'. Ud fra πόθεν 'hvorfra' (til ie. **k^ho-*) o.a. kan vi se at segmenteringen må være ἐν-θεν. Uklart. Sidste del -θεν ser ablativisk ud (se Chantraine: 241-242).

δέ 'og, men' – uklart.

προτέρω adv. 'videre' – dannelse til πρό 'fremad' (ie. *pró) med det kontrastive suffiks ie. **-ter-o-*, jf. av. oldp. fratara- 'den forreste', ved. *pratarám* 'videre'. Den sidste vokal -ω er en gammel instrumentalisform, ie. **-o-h₁* > lit. *vilk-ù*.

πλέομεν prs./ipf. 1.pl. af πλέω 'sejler' – sandsynligvis uaugmenteret ipf., dvs. injunktiv. Til den ie. rod **pley-* 'svømme', også i ved. *plávate* 'svømmer', lat. *pluit* 'det regner', oksl. *plovq pluti* 'sejle, svømme'.

ἀκαχήμενοι pf. ptc. med. m.N.pl. af ἄχομαι (også ἄχυνμαι, ἀκαχίζομαι) 'er bedrøvet' – accentueringen på tredjesidste stavelse er mærkelig – participiet er måske blevet opfattet som prs. Til roden ie. **h₂ag^h-* i ved. *aghá-* n. 'lidelse', gr. ἄχος n. 'lidelse', got. *agis* 'angst'. Måske kommer -η- fra et stativt verbum **h₂ag^h-eh₁-*.

Det græske -μενος-ptc. kommer af ie. *(*V*)-*ma₁n-o-*, alternerende med atematisk *(*C*)-*mh₁n-o-* (således Klingenschmitt). Altså: tematisk ie. **-o-ma₁n-o-* > gr. *φερόμενο-*, av. *barəmma-*, ved. *bhāramāna-* (med -ā- for **-i-* efter den atematiske udgave); atematisk ie. **-mh₁n-o-* > ved. *rihāná-*, av. *maṇhāna-*.

ἦτορ n.A.sg. 'hjerter' – der er kun belæg for denne form (undtagen nogle få tilfælde af D.sg. ἦτορι). Til oldn. *áðr* f. 'åre' < urn. **āðri-*, oht. *ād(a)ra*, oeng. *áðre* f. < urg. *ēdrō.

Af noget i retning af ie. *ēt-r (*r/n*-stamme); -ορ er muligvis en æolisme.

106 *Κυκλώπων* m.G.pl. af *Κύκλωψ* 'Kyklop' – traditionelt (siden Hesiod; også JER) til *κύκλος* m. 'kreds' og ὤπ- 'øje', men Frisk (efter Thieme): *Πκύ-κλωψ 'kvægtyv', af en nultrinsform af ie. *préku 'kvæg' (fuldtrin i got. *fathu*, ved. *pásu*; nultrin i av. *fšumant-* 'forsynet med kvæg') og roden **klep-* 'stjæle' (*κλέπτω*, lat. *clepō*, got. *hlifan*).

ὑπερφιάλων m.G.pl. af *ὑπερφιάλος* 'overmodig' – måske til *φίαλη* 'fad', altså i retning af 'krukket'; mere sandsynligt til lat. *superbus* 'overmodig' der indeholder **-b^hu-* 'værende' og præp. *super* 'over'. Den græske præp. *ὑπέρ* 'over' kan være af både ie. *super (som i lat. *super*) eller ie. *uper (> ved. *upari*, av. *upairi*, oht. *ubir*).

γαῖαν f.A.sg. af *γαῖα* 'land' – nok kontamination af *αῖα* 'jord' (med uklar etymologi) og *γῆ* (dor. *γᾶ*) 'jord' ('Ohne Etymologie').

ἀθемίστων m.G.pl. af *ἀθемιστος* 'lovløs' – til *θέμις* 'lov, orden', G. *θέμιστος*. Første del indeholder nok et nultrin til **d^heh₁-* 'stille'; anden del kunne måske indeholde et nultrin af **steh₂-* 'stå'; men hvad er -μι-?

- 107 *ἰκόμεθα* ipf. 1.pl. af *ἴκω* 'ankommer' – prs.-stammen har lang vokal: **hīk-* < ie. redupl. prs. **si-sik-*; aor.-stammen har kort vokal: **hik-* < ie. rodaor. **sik-*. Roden **sejk-* også i lit. *siekiu siekti* 'nå hen', der på grund af den akutte tone ifølge LIV må komme af en langtrinsform **sejk-ti*.
- οἱ* m.N.pl. af *ὄς*, rel. pron. – ie. stamme **jo-*.
- θεοῖσι* m.D.pl. af *θεός* 'gud' – af **t^hehó-* < ie. **d^hso-*, også i arm. *dī-k* 'pl. 'guder', lat. *fānum* 'tempel' < **d^hs-no-*, osk. *fiisnú* pl. < **d^heh₁s-no-*.
- 108 *χερσίν* f.D.pl. af *χείρ*, G. *χειρός* 'hånd' – dor. *χῆρ χηρός*, æol. A.sg. *χέρρ'*; ie. **ǵ^hés₁*, også i hitt. *ki-éš-šar*, arm. *jeṛn*; ie. **ǵ^hés-to-* > ved. *hásta-* m., oldav. ungav. *zasta-* m., oldp. *dasta-* m.
- φυτεύουσιν* prs. 3.pl. af *φυτεύω* 'planter' – til det følgende.
- φυτόν* 'plante' – svarer til lit. *būtas*, ved. *bhūtá-*, ppp. til *bhavⁱ-*, ie. (LIV) **b^hueh₂-*. Den korte vokal i græsk og litauisk kan forklares med Birgitsk præaspiration, dvs. **b^huh₂-tó-* > **b^hut^hó-* → **b^hutó-* > *φυτόν*.
- ἀρόωσιν* prs. 3.pl. af *ἀρόω* 'pløjer' – ie. **h₂erh₃-*, også i lat. *arō arāre*, lit. *ariū arti*, oksl. *orjō orati*. Også **h₂érh₃-tro-* 'plovn' > *ἄροτρον*, lat. *arātrum* (for **aratrum*), oldn. *arðr*.
- Skrivningen *ἀρόωσιν* for *ἀρούουσιν* ved *διέκτασις* (eng. distension, ty. Zerdehnung, da. distraktion): *ἀρούουσιν* > *ἀρώσιν* → *ἀρόωσιν* (pga. metret).
- 109 *ἄσπαρτα* n.N.pl. af *ἄσπαρτος* 'usået' – til *σπείρω* 'strø ud' (usikker etymologi). Formen burde have *-ρα-* < ie. **-r-* (jf. *ἔδρακον*, aor. af *δέρκομαι* 'se'), men man har indført *-αρ-* i analogi med fuldtrinnet.
- ἀνήροτα* n.N.pl. af *ἀνήροτος* 'upløjet' – ie. **n₁-h₂r-* > **nēr-* med *a* privativum fra andre ord med *ἀν-*.
- πάντα* n.N.pl. af *πᾶς* 'al' – uklart; måske til tokh. AB *pant-* 'al'.
- φύονται* prs. 3.pl. *φύω* 'vokse' – selv om subjektet er neutrum pluralis, står verbet her af metriske årsager i pluralis.
- 110 *πῦροί* m.N.pl. af *πῦρος* 'hvedekorn' – svarer til lit. *pūrai* pl. 'vinterhvede', skr. *ṗṛ* m. 'spelt'.
- κρῖθαί* f.N.pl. af *κρῖθή* 'bygkorn'.
- ἄμπελος* f.N.sg. 'vinstok' – uklart.
- 111 *οἶνον* m.A.sg. af *οἶνος* 'vin' – ie. **uoi₁-no-* > lat. *vīnum*, got. *wein* n.; arm. *gini* < **uoini₁o-*; til **ueih₁-* 'vikle' (laryngaltab i **uoi₁-no-* pga. *o*-trin).
- ἔριστάφυλον* 'stordruet' – til *σταφυλή* 'vindrue'.
- σφιν* m.D.pl. 'og for hvilke (dvs. kykloperne)' – uklart.
- ὄμβρος* m.N.sg. 'regnskyl' – ligner lat. *imber*, ved. *ám^hbas-* n. 'vand', arm. *amp* 'sky' meget, men grundformen er ikke klar.
- ἀέξει* prs. 3.sg. af *ἀέξω* 'lader vokse' (kun prs.) – til ie. **h₂ueks-* 'blive stor'; *i*-prs. **h₂uks-*íe-** i *αὔξομαι*, ved. *uksánt-* 'voksende', oldav. *uxšiieti* 'vokser'; kaus.-it. i got. *wahsjan* 'vokse'.
- 112 *ἀγοραί* f.N.pl. af *ἀγορά* 'folkeforsamling' – til *ἀγείρω* 'forsamle' (kun græsk).
- βουλευφόροι* f.N.pl. af *βουληφόρος* 'rådslagende'.
- 113 *ὕψηλῶν* n.G.pl. af *ὕψηλός* 'høj' – af *ὕψι* adv. 'højt' til *ὕπερ*.
- ὄρεών* n.G.pl. af *ὄρος* 'bjerg' – til *ὄρνυμαι* 'hæve', ie. **h₃er-*.
- ναίουσι* prs. 3.pl. af *ναίω* 'bebor' – af **nas-*ie*-ti* ← **as-*ie*-ti* < **ns-*ie*-ti* til roden **nes-* > *νέομαι* 'vender hjem', ved. *násate* 'forenes (hjemme)', got. *ga-nisan* 'blive reddet'; *νόστος* 'hjemkomst', ved. *ástan*. 'hjem'; da. *nære* (via mnty. *neren*) < kaus. **nos-*éje*-ti*.

- κάρηνα n.A.pl. 'tinder'; sg. først i de homeriske hymner.
- 114 σπέσσι n.D.pl. af σπέος 'grotte'.
 γλαφυροῖσι n.D.pl. af γλαφυρός 'hul' – af noget i stil med **gl̥mb^h-ur-o-*, jf. oksl. *gl̥qbok̥s* < **gl̥omb^h*.
 ἑκαστος m.N.sg. 'enhver' – til ἐκάς adv. 'fjernt'; ἑκαστος er dannet ved juxtaposition i fx *ἐκάς τω 'til én for sig'.
 ἐκάς kan føres tilbage til **sm̥-ḱás* 'for sig', der består af et rodnommen *ḱás, også i ἀνδρα-κάς 'mand for mand, én ad gangen', ved. *sata-sáh* 'hundredevis'.
- 115 παίδων G.pl. af παῖς m.f. 'barn' – rekonstrueres som urgræsk **pa^w-id-* og sammenlignes med lat. *pauper* 'fattig', got. *fawai* pl. 'få'.
 ἀλόχων f.G.pl. af ἄλοχος 'kone' – af **sm̥-log^hos*; sidste del er til roden **leg^h*- 'ligge': got. *ligan*, oksl. *-leže* 'lagde sig'.
 ἀλλήλων 'hinanden' – < **allālo-* < **allo-allo-* < **aljo-aljo-*, også i oir. *araile*, *alaile* 'den anden'.
 Formen **aljo-* 'anden' genfindes i lat. *alius*, got. *alja-*; men en form **anjō-* ses i ved. *anyá-*, *ántara-* 'forskellig', got. *anþar*, lit. *anī(a)ras*. Mayrhofer anser **h₂el-* for at være den ældre form; **h₂en-* kan være opstået i **h₂el-ter-o-* (> lat. *alter*) → **h₂en-ter-o-*.
 ἀλέγουσι prs. 3.pl. af ἀλέγω 'bekymrer sig' – af ie. *h₂lég-e-ti (eller *h₂lég-e-ti), også i lat. *neg-legō*, *dī-ligō*, *intel-legō* osv.; af et nultrin *h₂lg-os er dannet ἄλγος n. 'smerte'.
- 116 νήσος f.N.sg. 'ø' – dor. *νᾶσος*; besl. m. roden i gr. *νήχω* (dor. *νᾶχω*) 'svømme', lat. *nāre* 'svømme', skt. *snāti* 'bade', tokh. B *nāskem* 'de bader'. Ie. rod *(*s*)*neh₂*.
 λάχεια f.N.sg. 'flad' – sjældent, betydning usikker, nok f. af en *u*-st.; til on. *lāgr* 'lav' < urg. **lēga-*, oksl. *lēzo lēsti* 'krybe'; i så fald ie. **leh₁g^h* : **l₁g^h*, men det burde give gr. **λεχ-*. Måske påvirkning fra efterfølgende velær.
 παρέκ + G 'ud for' – af παρά og ἐκ.
 λιμένος m.G.sg. af λιμήν 'havn' – besl. m. *λειμών* 'mark' af et proterodynamisk paradigme N. *lémōn, G. *li-mén-s. Uklar etymologi.
 τετάνυσται pf. med. 3.sg. af τάνυμαι 'strækker mig' < ie. **tn̥-ném/nu-* til roden **ten-* 'strække sig'.
 Endelsen for pf.med.3.sg. -σται er analogisk for *-ται efter rødder på apikal konsonant og -s-, fx *πέπεισται* til *πείθω* 'overbevise' (se Sihler §519b).
- 117 σχεδόν adv. 'nærvæd' – besl. m. ἔχω 'have', men ikke helt klart.
 ἀποτηλοῦ + G 'langt fra' – til τῆλε 'fjernt' < ie. **ke^wēlh₁*- 'vende sig', langtrin til **ke^wel₁*- i τέλος 'ende, grænse', ved. *cáratī* 'går'.
- 118 ὑλήεσσα f.N.sg. af ὑλήεις 'skovklædt' – possessivsuffikset -*Feis* < ie. **-ment-s*; f. -*Feσσα* (for **-Faσσα* efter m.) < ie. **-mēt-ih₂*.
 ἐν-γεγάασιν pf. 3.sg. af ἐγγίγνομαι 'fødes'; her: 'lever' – ie. rod *ǵenh₁- 'føde'.
 ἀπειρέσιαι f.N.pl. af ἀπειρέσιος 'utallig' – ἄ er *alpha privativum*, < ie. *h₂. -πειρ- hører nok til roden i *πείρω* 'trænge igennem' til ie. **per-*, evt. via afledningen *πεῖραρ* 'grænse' < *πέρφαρ.
- 119 ἄγριαι f.N.pl. af ἄγριος 'vild' – til ἀγρός 'mark', ved. *ájra-*, lat. *ager*, got. *akrs* < ie. *h₂áǵ-r-o-s.
 πάτος m.N.sg. 'sti', her 'gang, færden' – besl. m. *πόντος* 'hav', lat. *pons pontis* 'bro', oksl. *pōtv* 'vej'.

Desuden

	av.	ved.	ie.
N.sg.	<i>pantā</i>	<i>pánthāh</i>	* <i>pónt-ōh₂-s</i>
G.sg.	<i>paθō</i>	<i>pathāh</i>	* <i>pnt-h₂-ós</i>

- ἀπερύκει prs. 3.sg. af ἀπερύκω 'holder væk', dvs. gederne.
- 120 εἰσοιχνεύσι prs. 3.pl. af εἰσοιχνέω 'går ind' – *nu*-prs. til οἴχομαι, der sammenlignes med arm. *ijanam*, aor. *ēj* 'gå ned'; LIV har ?**h₃eig^h*- 'gå (væk)'. Endelsen -εύσι er lidt sjov, normalt har vi -έουσι (men den ville være umulig i metret).
κυνηγέται m.N.pl. af κυνηγέτης 'jæger' – Wackernagels lov: hvis andet led i komposita begynder med vokal, forlænges denne (se Sihler § 87). Bemærk at -η- < urgr. *-ā-. Af ie. **ḱun-* 'hund' og **h₂eǵ-* 'føre'.
κατά + A 'ἴ'.
- 121 κορυφάς f.A.pl. af κορυφή 'tinde' – til κόρυς, G κόρυνθος 'hjelme'.
ἐφέποντες prs. ptc. akt. m.N.pl. af ἐφέπω 'gennemstrejfer' – ἐποντες kommer af ie. **sep-* 'bekymre sig', også i ved. *sápati* 'plejer', oldav. 2.sg. *hafsi* 'bevare'.
122 ποίμνησιν f.D.pl. af ποίμνη '(fåre)flok' – til ποιμήν, G ποιμένος 'hyrde'.
καταΐσχεται prs. 3.sg. af καταΐσχω 'besidder', her: 'er dækket', dvs. oen – egl. redupliceret prs. ie. **si-sǵ^h-e-ti* til roden **seǵ^h*- 'overvinde', også i ἔχω 'have', ved. *sáhate* 'besejrer'.
ἀρότοισιν m.D.pl. af ἀρότος 'pløjeland' – til ἀρόω 'pløjer' < ie. *h₂erh₃- 'pløje'.
124 χηρεύει prs. 3.sg. af χηρεύω 'er tom for' + G – besl. m. χήρᾱ 'enke', lat. *hērēs* 'arving'.
βόσκει prs. 3.sg. af βόσκω 'ernærer'.
μηκάδας f.A.pl. af μηκάς 'brægende'.
125 πάρα = πάρισι 'forefindes'.
μιλτοπάρησι f.N.pl. af μιλτοπάρηος 'rødkindet' – til μίλτος f. 'rød farve' (usikker etymologi) og παρειά f.pl. 'kinder'. Mange parallelformer, fx æol. *παρᾱναι*. Urgr. **par-auh^{ai}*, egl. 'ved ørerne', til οὖς, G ὠτός n. 'øre' (med *o*-vokalisering efter 'øje'), lat. *auris* 'øre', lit. *ausis*, oksl. *uxo* osv.
ἐνι = ἐνεισι 'er tilstede'.
126 τέκτονες m.N.pl. af τέκτων 'håndværker' – identisk med ved. *tákṣan-* m. 'tømrer', av. *taṣan-* m. 'skaber'. Til en ie. rod **tetk-* (traditionelt **tekḥ-*) 'fremstille'.
κε ptkl. – oprindelig betydning 'i så fald'; ie. *ḱe, L.sg. af pronominalstammen **ḱe/o-*.
κάμοιεν aor. opt. 3.sg. af κάμνω 'bygger' – ie. rod *ḱemh₂- 'slide', også i ved. prs. 2.sg. *samniṣe* 'anstrenger dig', aor. 3.sg. *asamit* 'er blevet rolig'.
127 ἑύσσέλμους m.A.pl. af ἑύσελμος 'med fine bænke' – af *h₁sú 'godt', også i ved. *sú* adv. 'godt', og σέλμα n. 'dækplanke', besl. m. σελίς, G -ίδος f. 'bjælke', men ellers etymologisk uklart.
τελέοιεν prs. opt. 3.pl. af τελέω 'klarer' – til τέλος n. 'ende, grænse', se ovenfor til v. 117.
ἕκαστα n.A.pl. af ἕκαστος 'enhver', her: 'alt muligt'.
128 ἐπί her postpos. med A.
ἰκνεύμεναι prs. ptc. akt. f.N.pl. af ἰκνέομαι 'kommer'.
οἷά τε πολλά 'således som ofte'.
129 νηυσίν f.D.pl. af νηῦς, att. ναῦς 'skib' – **nāws-* burde pga. Osthoff-forkortelse også hos Homer give ναῦς, ναυσίν; -η- er sekundært indført fra kasus som G.sg. νηός (< *nāwós).
περόωσι prs. 3.pl. af περάω 'krydser' – kunstig form, den oprindelige tekst har haft περάουσι. Denne form har givet posthomerisk περῶσι hvoraf ved distraktion (Sihler § 86a) περόωσι.
130 σφιν 'for sig', D.pl. – uklar etymologi.
ἐυκτιμένην f.A.sg. af ἐυκτίμενος 'velbeboelig' – egl. prs. ptc. med. af det atematiske verbum der ses i myk. 3.pl. *ki-ti-je-si* / *ktiensi* / 'bebor', ved. *kséti* 'bor', ie. **tkei-* (trad. **ḱpej-*).

- ἐκάμονται aor. med. 3.pl. af κάμνω 'bygger'; aor. ind. med κε betegner irrealis.
- 131 οὐ μὲν γὰρ τι κακὴ γέ 'thi den er visselig ikke ufrugtbar'.
 φέροι prs. opt. 3.sg. af φέρω 'bære' – ie. *b^hér-o-ih₁-t.
 ὄρια n.A.pl. (obj.-præd.) af ὄριος 'til rette tid' – til ὄρᾱ f. 'år, årstid' < sent ie. *ǵōrā, aflydende med *ǵēr- > got. jēr n. 'år'; av. yārə n. 'år' og russ.-ksl. jaru 'forår' kan reflektere både *jē- og *jō-.
- 132 λειμώνες m.N.pl. af λειμών 'eng' – se λιμένος i v. 116.
 ἄλος f.G.sg. af ἄλς 'hav' (i prosa: maskulinum 'salt') – ie. *sal-s i arm. al (i-st.) 'salt', oksl. solb 'salt'; med sekundær (?) længde lat. sal; med d-udvidelse i got. salt, lit. sald-ūs 'sød'. Indoeuropæisk *a²
 πολιοῖο f.G.sg. af πολιός 'hvidgrå' – uklart.
 ὄχθας f.A.pl. af ὄχθη 'bred' – uklear etymologi.
- 133 ὑδρηλοί m.N.pl. af ὑδρηλός 'fugtig' – til ὕδωρ n. 'vand'.
 μαλακοί m.N.pl. μαλακός 'blød' – uklart.
 μάλα (adv.) 'meget'.
 ἀφθιτοί f.N.pl. af ἀφθιτος 'uopslidelige' – φθιτο- af ie. *d^hg^whi-tó-, ppp. af *d^hg^whej- 'gå til grunde'; også (med sekundært *-h-) i hom. φθίνω 'omkommer', ved. kṣiñāti 'odelægger', ungav. jīnāiti.
 εἶεν prs. opt. 3.sg. af εἶμί 'er' – ie. *h₁s-ih₁-ént > *eh₁en(t) > εἶεν.
- 134 ἄροσις f.N.sg. 'pløjeland' – ie. *h₂ér₃-ti-s.
 λείη f.N.sg. af λείος 'lige, plan' – muligvis til lat. lēuis 'glat', men forholdet er noget uklart.
 βαθύ n.A.sg. af βαθύς 'dyb' – til βένθος n. 'dyb'.
 λήϊον n.A.sg. 'afgrøde'.
 αἰεί adv. 'altid' – også belagt som αἰΐεῖ; måske nok ie. *h₂aij_u-es-i, egl. L.sg. af en s-stamme; ie. *h₂oiu-s- > ved. ájus- n. 'liv'.
- 135 ὄρας f.A.pl. af ὄρᾱ 'god (års)tid' – se ὄρια i v. 131.
 ἀμῶεν prs. opt. 3.pl. af ἀμάω 'høster' – nok af ie. *h₂meh₁-je-, også i oeng. māwan 'meje'; men det er ikke helt klart, se LIV.
 Endelsen -ῶεν < *-á-o-ιεν, hvor -o-ιεν ← *-o-ih₁-ηt under påvirkning fra εἶεν, opt. af εἶμί 'er'.
 πίαρ n.N.sg. 'fedt' – ie. *pih₁-u₁, som adj. *píh₁-u-ōn (← *péih₁-u-ōn), f. *píh₁-u-er-ih₂ > πῖων, f. πῖερα 'fed', ved. pīvan-, f. pīvarī, til en rod *peih₁- 'svulme op'.
 οὐδας n.A.sg. 'jord' – nok egl. *oúδαρ ← *h₃ud-₁, deroverfor fuldtrin *h₃med-en- i arm. getin 'jord' (armensk har ikke protetiske vokaler før *u-, se Birgits bog s. 763).
- 136 εὖορμος m.N.sg. 'med gode ankerpladser' – til ὄρμος m. 'ankerplads', nok egl. identisk med ὄρμος m. 'kæde' < ie. *sormos; til en rod *serh-, også i εἶρω 'ordner', lat. serō 'binder', lit. pa-sártis (i-st.) 'knagerække'.
 χρεώ f.N.sg. 'behov' ('Σαφρώ-typen') – egl. *χρεώ < *-ōj > ved. sákeh-ā 'ven', A. *-oi-₁ > gt. χρε-ό-α, ved. sákeh-āy-am. Måske til got. gredags, gredus 'grådigg'.
 πείσματος n.G.sg. af πείσμα 'trosse' – af *πενθ-σμα < *b^hend^h-s-m₁ til *b^hend^h- 'binde'; burde muligvis have haft *φ-.
- 137 εὐνάς f.A.pl. af εὐνή 'ankersten'.
 πυρμνήσια n.A.pl. 'bagbordstrosser' – til πυρμνός 'den bagerste' af ikke helt klar oprindelse.
 ἀνάψαι aor. inf. af ἀνάπτω 'binder fast' – til ἄπτω 'sætter sammen' af uklear oprindelse.
- 138 ἐπικέλσαντας aor. ptc. m.A.pl. af ἐπικέλλω 'lader løbe på land' (subj. i A.+inf.); -σ- er restitueret.

- μείναι aor. inf. af μένω 'vente' – s-aoristen ἔμεινα (med <ει> < /ε:/, jf. Sihler § 228) < *-men-s-η < *-mēn-s-η. Roden *men- 'vente' også i lat. *maneo* 'venter', arm. *mmam* 'bliver'.
ναυτέων m.G.pl. af ναυτής 'sømand'.
- 139 ἐποτρύννη prs. konj. 3.sg. af ἐποτρύνω 'driver', her underforstået 'dem til at rejse videre'.
ἐπιπνεύσωσι aor. konj. 3.pl. af ἐπι-πνέω 'blæser' – til oldn. *fnýsa*.
ἀήται m.N.pl. af ἀήτης 'vind' – til ἄησι 'blæser, vajer' < ie. *h₂méh₁-ti > ved. *vāti* 'blæser', ungav. *váiti*, got. *waijan*, oksl. *vějati vějetě*; nultrin i hitt. *huwant-* 'vind'.
- 140 κρᾶτός G.sg. af κρᾶτ- (kon uklart) 'hoved', her 'det indre' – Homer har også den ukontraherede form κρᾶατος < ie. *k^hr₂-s_h-tós > ved. *sīrsatah* (ablativisk adv.). Mere herom en anden gang.
ῥέει prs. 3.sg. af ῥέω 'flyder' – af ie. *srém-e-ti > ved. *srávati* osv.
ἀγλαόν n.N.sg. af ἀγλαός 'smuk'.
- 141 κρήνη f.N.sg. 'kilde'.
αἵγειροι f.N.pl. af αἴγερως 'sort poppel' – uklart.
περι-πεφύασιν pf. pass. 3.pl. af περιφύω, her 'gror rundt omkring'.
- 142 κατεπλέομεν ipf. 1.pl. af καταπλέω 'sejler mod land'.
τις indef. pron. m.N.sg. 'én eller anden' – < ie. *k^m-i-s > lat. *quis*.
ἡγεμόνευε ipf. 3.sg. af ἡγεμονεύω 'fører', her underforstået 'os' – til ἡγέομαι 'fører', dor. ἄγ-; ie. rod *seh₂g-, også i lat. *sāgiō sāgīre* 'mærker', got. *sokjan* 'søge'.
- 143 νύκτα f.A.sg. af νύξ 'nat' – ie. *nók^m-t-s, A. *nók^m-t-η.
ὄρφναίην f.A.sg. af ὄρφναῖος 'mørk' – til ὄρφνη 'mørke', ifølge JER af ie. *ó-rg^m-s-n-ah₂, med "o-præfikts" til roden i *rég^m-os 'mørke' > gr. ἔρεβος, arm. *erek*.
προῦφαίνετο ipf. 3.sg. af προφαίνω 'er lys' – φαίνω 'gør tydelig' < *p^han-jō, en sekundær i-prs. til en lidt uklar nasalprs. til roden *b^heh₂- 'lyse'.
ιδέσθαι aor. med. inf. af ἰδεῖν 'se' – ie. *meid- 'få øje på'. Elisionen af -o før (F)ιδέσθαι tyder på at tekststykket er forholdsvis nyt.
- 144 ἀήρ f.N.sg. (G. ἥερος) 'mørke' – noget dunkelt.
- 145 κατείχετο ipf. med. 3.sg. af κατέχω 'holder fast' – for etymologien til ἔχω se καταίσχεται i v. 122.
νεφέεσσιν n.D.pl. af νέφος 'sky, tåge' – ie. *néb^h-os > ved. *nábhas-* n., hitt. *nepiš*, oksl. *nebo* n. osv.
- 146 ἐσέδρακεν aor. 3.sg. af εἰσδέρομαι 'ser på' – ie. rod aor. *e-drkē- (med fuldtrin i ved. *dársam*) til *derkē- 'få øje på'.
- 147 κύματα n.A.pl. af κύμα 'bølge' – til κυέω 'er gravid' af ie. *k^hueh₁- > ved. *śvā-* 'svulme'.
κυλινδόμενα prs. ptc. med. n.A.pl. af κυλίνδω 'ruller'.
χέρσον f.A.sg. af χέρσος 'tørt land'.
ἐσίδομεν – bemærk at skanderingen her kræver digamma: ἐσFίδομεν.
εὔσσελμους f.A.pl. af εὔσσελμος 'velbænket'.
- 149 κελσάσησι aor. ptc. akt. f.D.pl. af κέλλω 'trækker op'.
καθειλομεν aor. 1.pl. af καθαιρέω 'tager ned' – εἶλον < *e-hel- til ie. *sel- (LIV: *selh₁-); kausativ *sol-éje- > got. *saljan* 'ofre', oldn. *selja* 'sælge'.
ἰστία n.A.pl. af ἰστίον 'sejl' – til ἰστός 'mast' < *histo- < *si-sth₂-o- til *steh₂-.
- 150 ῥηγγίνοι f.D.pl. af ῥηγγίν 'brænding' – bemærk at versemålet kræver *Fρ-.
- 151 ἀποβρίξαντες aor. ptc. akt. m.N.pl. af ἀποβρίζω 'går til ro'.

- Ἠὼ* f.A.sg. af *Ἠώς* 'daggry' – *Ἠὼ* (med uforklaret langt **ā-*) < **awhóha* < **aus-os-η* > ved. *ušásam*, N.sg. **áus-ōs*, G.sg. **us-és-s* (JER: proterodynamisk, andre: amfikinetisk, dvs. G.sg. **us-s-ós*).
- δίαν* f.A.sg. af *δίος* 'guddommelig' – af ie. **diwjos* > ved. *div(ī)γá-* 'himmelsk', lat. *dīus*.
- 152 *ἦμος* adv. 'mens' – dor. *ἄμος*; til relativpronemet ie. **i%o-* (jf. *τῆμος* 'på dét tidspunkt' af **t%o-*). Suffikset **-m-* er måske det samme som i oksl. *tamo* 'dér'.
- ἠριγένεια* f.N.sg. 'tidligtfødt'.
- φάνη* aor. akt. 3.sg. af *φαίνω* 'kommer til syne' – endelsen **-η* er en gammel stativ, ie. **-eh₁-t* (se Sihler 564).
- ῥοδοδάκτυλος* 'rosenfingret' – til *ῥόδον* 'rose', urgr. **urodo-*, jf. æol. *βρόδον*. Ligseom arm. *vard* 'rose' lånt fra iransk, fx "altiran." **urda-* (nypers. *gul*). Man har også aram. *wardā*, arab. *ward*. Sidste led *δάκτυλος* har ingen overbevisende etymologi.
- 153 *θαυμάζοντες* prs. ptc. akt. m.N.pl. af *θαυμάζω* 'undrer sig, beundrer'.
- ἐδινεόμεσθα* ipf. med. 1.pl. af *δινέω* 'vandrer omkring'. Uklart.
- 154 *ὄρσαν* aor. 3.pl. af *ὄρρυμι* 'jager op' – til ie. **h₃ér-* 'sætte sig i bevægelse' i arm. *y-arinem* 'rejser mig', lat. *orior oriri* 'rejse sig', delvist også i ved. *ρηότι* 'sætte i bevægelse'.
- νύμφαι* f.N.pl. af *νύμφη* 'nymfe' – ifølge Frisk 'nicht sicher erklært'. Hyllested anfører i "Indo-Uralic correspondences" (handout, 26.09.2002) et skt. *Rámbhā* 'en vandnymfe' som han sammen med det græske ord fører tilbage til ie. **lemb^ho-* '(vand)nymfe' og sidestiller med protouralsk **lumpa* 'åkande, nymphaea'.
- Δίος* m.G.sg. af *Ζεύς* 'Zeus' – de græske former er identiske med ved. *dyáuh diváh*.
- αἰγίοχοιο* m.G.sg. af *αἰγίοχος* 'aigisbærende' – til *αἰγίς αἰγίδος* f. 'fåreskind; Zeus' skjold af skind' der hører til *αἶξ αἰγός* f. 'ged'; dette ord er identisk med arm. *ayc* 'ged', men ellers uden sikre kognater.
2. kompositionsled *-οχος* er til pamfylisk *Ἔχετω* 'lad ham bringe', ie. **meǵ^h-* 'bringe' i ved. *váhati*, av. *vazaiti*, lat. *vehit*, lit. *vežù*, oksl. *vezq vesti*.
- Endelsen *-οιο* < **-ohyo* < **-osyo* < ie. **-osjo*. Attisk *-ου* < *-οο* < *-οιο*.
- 155 *ὄρεσκῶους* f.A.pl. af *ὄρεσκῶος* 'som lever i bjerge' – *ὄρεσ-* er en gammel endelsesløs lokativ af *ὄρος* n. 'bjerg'.
- κῶος* hører til *κείμει* 'ligger' (ie. **kēi-*), dvs. **kōi-uo-*; *uo-*udvidelsen ses også i lat. *civus*, got. *heiwafrauja* 'οἰκοδεσπότης'.
- δειπνήσειαν* aor. opt. 3.pl. af *δειπνέω* 'spiser et måltid' – til *δειπνον* 'måltid', men ellers uden etymologi.
- Endelsen *-σειαν* (att. *-σαιαν*) er nok af ie. **-s-ih₁-nt* > **-s-iy-an* → *-σειαν* med *ε* fra aor. 3.sg.; att. har *a* som resten af *s*-aoristparadigmet.
- 156 (Jeg tror det er på grund af indholdet at dette vers er rent daktylisk.)
- καμπύλα* n.A.sg. af *καμπύλος* 'bøjet'.
- τόξα* n.A.pl. af *τόξον* 'bue' – nok lånt fra iransk, jf. fx nypers. *taxš* 'armbrøst, pil'.
- αἰγανέας* f.A.pl. af *αἰγανέη* 'kastespyd'. Forskellige etymologiske forslag, fx slægtskab med urg. **aik-* 'eg'.
- δολιχάλους* f.A.pl. af *δολίχαιλος* 'langskaftet' – til *δολίχος* 'lang', måske (ifølge Strunk) lydret af ie. **dlh₂g^hó-* > ved. *dīrghá-*, av. *darǵa-*, oksl. *dlh₂g^h*. 2. led er *αὐλός* 'rør'.

- 157 δια-κοσμηθέντες aor. ptc. pass. m.N.sg. af δια-κοσμέω 'opstiller'. Til κόσμος 'orden' uden tilfredsstillende etymologi. If. JER stammer -η- i den mystiske græske θη-aorist fra de ie. endelser for aor. stativ, dvs. *-eh₁-η, *-eh₁-s, *-eh₁-t osv. For disse endelser har man indføjet -θ- fra den mediale sekundærendelsen for 2.sg., ie. *-d^h-ē-s, jf. ved. á-bhara-thās.
 τρίχα adv. 'tre gange', her 'i tre grupper'.
 βάλλομεν ipf. 1. pl. af βάλλω 'kaster' – tematiseret af en nasalprs. *g^ml-n-h₁-.
- 158 αἶψα adv. 'hurtigt'.
 μενοεικέα f.A.sg. af μενοεικής 'tilfredsstillende' – 1. led μενο- er en o-stamme dannet af μένος 'tanke'.
 2. led -εικής til ἔοικα pf. 'ligner' < *we-wojk-, en uklar rod.
 θήρην f.A.sg. af θήρη 'jagt' – koll. til θήρ θηρός f. 'vilddyr' < ie. *ǵ^huér, også i lat. *ferus*, lit. *žvėrīs*, ursl. *zvérb.
- 159 ἔποντο ipf. med. 3.pl. af ἔπομαι 'følger' – ie. *sek^m-; aor. ἐσπόμην viser bevaret σ.
- 160 λάγγανον ipf. akt. 3.pl. af λαγγάνω 'bliver tildelt' – uklart.
 οἶω m.D.sg. af οἶος 'alene' – kypr. οἶος, af ie. *oīmos > av. *aēna-*, oldpers. *aīva-* 'én, en eneste'. Vi genfinder *oī- i *oīn- > gr. οἶνη 'ener på terning', lat. *ūnus*, got. *ains*, oldprojs. *ains*.
- 161 πρόπαν n.A.sg. af πρόπας 'hel'.
 ἥλιον m.A.sg. af ἥλιος 'sol' – att. ἥλιος; ie. paradigme if. JER NA.sg. *sáh₂-u₁, G.sg. *sh₂-uén-s.
 καταδύντα prs. ptc. akt. m.A.sg. af καταδύω 'går ned'.
- 162 ἤμεθα ipf. med. 1.pl. af ἤμαι 'sidder' – ie. *h₁eh₁s-, også i hitt. *ēsa*, ved. *áste*.
 δαινύμενοι prs. ptc. med. m.N.pl. af δαίνυμαι 'spiser' – til δαίομαι 'deler', ie. *deh₂-, også i ved. *dáyate* 'fordeler'.
 κρέα n.A.pl. af κρέας 'kød' – med ved. *kránis-* n. af ie. *krémas.
 ἄσπετα n.A.pl. af ἄσπετος 'meget' – ie. *h₂-sk^metó- 'usigelig' til *sek^m- 'sige' i ἐνν-έπω 'fortæller', oldn. *segja*.
 μέθυ n.A.sg. 'vin'.
- 163 ἐξέφθιτο plpf. med. 3.sg. af ἐκφθίνω 'bliver konsumeret op' – se ἄφθιτοι v. 133.
- 164 ἀμφιφορεῦσιν m.D.pl. af ἀμφιφορέυς 'tohanket kar'.
 ἕκαστοι 'mand for mand'.
- 165 ἠφύσαμεν aor. akt. 1.pl. af ἀφύσσω 'tapper'.
- 166 ἐς: udelades i næste linje.
 ἐλεύσομεν ipf. akt. 1.pl. af ἐλεύσσω 'ser' – måske af ie. *leuk₂-i^o- til *leuk₂- 'lyse', men semantikken er lidt svær at begribe.
- 167 κάπνον m.A.sg. af κάπνος 'røg'.
 οἴων mf.G.pl. af οἶς 'får' – ie. *h₂om-i-s > ved. *áni-*, luv. *havis*, lat. *ovis*, got. *awi-str* 'fårestald', ursl. *onb-ca.
- 168 κνέφας n.A.sg. 'tusmørke'.
- 169 κοιμήθημεν aor. pass. 1.pl. af κοιμάω, 'lulle i søvn' – denominativ til et ikkebelagt *κοίμη < *kóimah₂ 'hjem', også i got. *haims* 'hjem'. Til *kēi- 'ligge'.
- 171 θέμενος aor. ptc. med. m.N.sg. af τίθημι 'stiller'.
 μετα-έειπον aor. 1.sg. – med dissimilation i græsk af *μεμ til *μεί < ie. redupl. aor. *me-meke^m- > ved. *avocat*, olddav. *-vaocat*.

- 172 *μίμνετε* prs. ipv. 2.pl. af *μίμνω* 'forbliver' – af en redupliceret prs. ie. **mi-mén/mn-* til roden **men-* 'venter' som vi også finder i *μένω*, se v. 138.
ἐρίηρες m.V.pl. 'kær'; altid i forb. med *ἐταῖροι*; sg. *ἐρίηρος* kun belagt 1× hos Homer – bahuvtirikompositum; første led er *ἐρι-* 'meget'; andet led indeholder *ἦρ-a* (A.sg.) 'tjeneste' < **Fḥr-*, sandsynligvis til lat. *vērūs* 'sand', oir. *fír*, oht. *wār*, oksl. *věra* 'tro'.
- ἐταῖροι* m.V.sg. af *ἐταῖρος* 'ven' – hos Homer ingen spor af **F-*, dvs. ordet kan ikke være direkte afledt af *Fέτης* 'ven'. De to ord er nok afledt af de to forskellige parallelformer for 'sig', ie. **sé* hhv. **smé*.
- 174 *πειρήσομαι* fut. med. 1.sg. af *πειράω* 'erfarer' – til *πεῖρα* f. 'forsøg', if. JER af **per-ya* < **perih₂* til en langdifftongisk rod **//perh_i-//*, også i lat. *expertus* < **per-tu-*; mere kompliceret er *experimentum*, *periculum*, der er udsprunget af et ie. paradigme N.sg. **pér-my*, G.sg. **prih-mén-s* (ældre **pérh_i-mn*, **prh_i-mén-s*); oeng. *fār*, da. *fare* (lånt fra mnty.) < urg. **fēra* < **pérh₂* < **pérh_i-h₂*.
- 175 *ἦ...ἦε* konj. – < ie. **uē* hhv. **uē-ue* (hvor sidste led er en enklitisk udgave af første led), modsvarende lat. *-ve*, skt. *vā*.
ὕβρισταί m.N.pl. af *ὕβριστης* 'forbryder'.
- 176 *φιλόξενοι* m.N.pl. af *φιλόξεως* 'gæstfri' – hom. *ξείνος* 'gæst' ~ att. *ξένος* ~ dor. *ξηνος*, dvs. urgr. **k.sénnos*. Uden etymologi.
νόος m.N.sg. 'sind' – i att. kontraheret til *νοῦς*; etymologisk uklart.
θεουδής m.N.sg. 'gudfrygtig' – egl. *θεοδFής* < **θεοδFειής*, til *θεός* (se v. 107) og *δέος* n. 'angst'. Sidstnævnte hører til den ie. rod **dweǵ-* 'være bange' hvis perfektum optræder i 1.sg. *δείδω* 'er bange' < **de-dwǵ_i-h₂a*, 1.pl. *δείδιμεν* < **de-dw_i-mé*; roden **dweǵ-* optræder også i arm. *erken'im* (< **dw_inské-* m. sekundært *n*-infiks), aor. *erkeaw*.
- 177 *ἀνά* + G. 'til, på'.
ἔβην aor. 3.sg. af *βαίνω* 'går' – fra et indoeuropæisk synspunkt er prs. *βαίνω* over for aor. *ἔβη* suppletivt, af rødderne **g^wem-* og **g^weh₂-*, begge 'gå'.
ἐκέλευσα aor. 3.sg. af *κελεύω* 'befaler'.
- 178 *ἀνα-λύσαι* aor. inf. af *ἀνα-λύω* 'løsner' – ie. rod **leuǵh-* 'løse', også i lat. *luō* 'betaler', *so-luō* 'løser', endvidere ved. (Br.) *lumáti* 'skærer af' og sandsynligvis got. *fra-liusan* 'tabe', da. *le* (sb.) (urg. **lewan-*), *los* (urg. **lausa-*).
- 179 *κληῖσι* f.D.pl. af *κληῖς* 'robænk; åregaffel'.
καθίζον ipf. 3.pl. af *καθίζω* 'sætter mig' – af en ie. redupl. prs. **si-sd-é-* til roden **sed-*, også i ved. *sídati*, arm. *n-stim*, lat. *sīdō*.
- 180 *ἐξῆς* 'på række'.
ἐζόμενοι prs. ptc. med. af *ἕζω* 'sætter mig' – af prs. stativ **sed-h_i-ié-* (også i oldn. *sitja* 'sidde') til roden **sed-*, se *καθίζον* ovenfor.
τύπτον ipf. 3.pl. af *τύπτω* 'slår'.
ἐρετμοῖς n.D.pl. af *ἐρετμόν* 'åre' – af **eretrom* (med assimilation *r > m*) < ie. **h₁éra-tro-m* eller **h₁rh₁-tro-m*, også i ved. *aritra-* n. 'ror', lit. *irklas* 'åre', *iriù irti* 'ro'.
- 181 *χώρον* m.A.sg. af *χώρος* 'sted' – uklar etymologi.
- 182 *ἐσχατιῇ* f.D.sg. af *ἐσχατιή* 'yderste ende'.

- ἄγχι + G. 'nær' – af ie. **h₂mg^h-*, også i ἄγχω 'strammer', lat. *angō* 'indsnævrer'; som *u-* stammeadjektiv **h₂mg^h-ú-* i got. *aggwus*, ty. *eng*, ved. *amhú-*, arm. *anju-k*, oksl. *ϱζβ-κβ*. At nasalen er **m*, ikke **n*, vises af hitt. *hamanki* 'binder'.
- 183 δάφνησι f.D.pl. af δάφνη 'laurbærtræ' – hos Hesych "λάφνη· δάφνη. Περγαίωι". Med lat. *laurus* "ein unerklärtes Mittelmeerwort" (Frisk).
κατηρεφές n.A.sg. af κατηρεφής 'dækket' – til ἐρέφω 'dækker', der med ὄροφος 'tag' sættes sammen med oht. *riþra*, da. *rib-ben* og russ. *rebró*, dvs. ie. **hreb^h-*.
- 184 μῆλα n.N.pl. af μῆλον 'får, ged'.
λαύεσκον ipf. 3.pl. af λαύω 'overnatter' – til roden **h₂mes-* 'overnatter', enten af en redupliceret prs. **h₂i-h₂us-e-* (JER), eller (med sekundært **i-*) af en *j*-prs. **h₂us-ǵé-* (LIV). Roden **h₂mes-* genfindes i hitt. *huiszi* 'lever', ved. *vásati* 'overnatter', ungav. *vanhaiti* 'forbliver', got. *wisan* 'være'.
περι-δέδμητο plpf. med. 3.sg. af περιδέμω 'bygger omkring' – ie. **demh₂-* 'bygger', også i δέμας 'kropsbygning', tokh. B konj. II inf. *tsamtsi* 'lader vokse'; roden nok den samme som i **dōm-s* 'hus'.
αὐλή f.N.sg. 'gårdmur'.
- 185 κατωρυχέεσσι mf.D.pl. af κατώρυξ -υχος 'nedgravet'.
λίθοισι mf.D.pl. af λίθος 'sten' – uklar etymologi.
- 186 πίτυσσι f.D.pl. af πίτυς -υος 'pinjetræ' – minder om lat. *pīnus* f. 'pinjetræ', alb. *pishë*, men den nærmere sammenhæng er uklar.
ιδέ konj. 'og' – variant af ἦδέ; sidste del af begge ord er nok δέ 'og; men'.
δρυσίν f.D.pl. af δρῦς δρῦός 'træ, egetræ' – afledt af de svage kasus af ie. **dór-u* 'træ', G. **dér-ū-os* / **dréus*, som vi finder i δόρυ 'træ', ved. *dáru*, got. *triu*, da. *træ* (urg. **trewa-*). Vokallængden i δρῦς er lidt mystisk.
ὕψικόμοισι f.D.pl. af ὑψίκομος 'højtbeløvet'.
- 187 πελώριος m.N.sg. 'enorm' – til πέλωρ n. 'uhyre'. Hesych har et "τέλωρ· πελώριον, μακρόν, μέγα", hvilket tyder på at π- er en æolisme. Nok med dissimilation **r > l* af **k^wér-or-* til samme (ikke helt klare) rod som i τέρας 'mirakel'.
- 188 ποιμαίνεσκειν ipf. 3.sg. af ποιμαίνω 'er hyrde' – afledning til ποιμήν -ένος m. 'hyrde' (husk også ποίμνη '(fåre)flok' i v. 122), der sammen med lit. *piemuō -meĩs* m. 'hyrdedreng' kommer af ie. **roǵh₂-mén* til roden **reh₂i-* 'beskytte'.
ἀπόπροθεν 'afsides'.
- 189 πωλεῖτο ipf. 3.sg. af πωλέομαι 'færdes' – iterativ med mystisk langtrin til **k^welh₁-* 'dreje sig'.
έών prs. ptc. akt. m.N.sg. af εἰμί 'er' – ie. **h₁s-ónt-s* > ved. *sán*, lat. *sōn-s*. I græsk er m.N.sg. **-on* skiftet ud med *-ōn* i analogi med *n*-stammer som δαίμων -ονος m.
ἀθεμιστία n.A.pl. af ἀθεμιστίας 'lovløs'.
ἦδη plpf. 3.sg. af οἶδα 'ved' – formen er dannet sekundært i græsk, tilsyneladende af **e-weyd-ē* der sandsynligvis indeholder stativsuffixet **-e-h₁-*.
- 190 θαῦμα n.N.sg. 'under'.
ἐτέυκτο plpf. med. 3.sg. af τεύχω 'frembringer', her 'er' – til ie. **d^heyg^h-* 'gøre nyttig', også i τύχη 'skæbne', τυγχάνω 'rammer, møder', ved. *dógdhi* 'malker', got. *daug* 'dur, nytter'.
σιτοφάγω m.D.sg. af σιτοφάγος 'brødspisende' – 2. led er til aoristen ἔφαγον 'spiste', ved. *bhájati* 'tildeler', ungav. *baǰat*, der hos LIV føres tilbage til en rod **b^hag-* 'få del i'.

- ῥίω n.D.sg. af ῥίον 'højdedrag'.
- 194 ἔρυσθαι prs. inf. med. af ἔρυσμαι 'beskytter' – også ῥύσθαι < ie. **uruh-*, nultrin af **uerh₂-*, samme rod som i got. *warjan* 'afværge'.
- 195 κρίνας aor. ptc. akt. m.N.sg. af κρίνω 'udvælger' – att. har -ῖ-, dvs. grundform nok *krinwō ← ie. **krei-n-h-* til **krej_h-* 'si; skelne', også i lat. *cernō*, got. *hrains* 'ren' < *krejinos.
- 196 ἀσκόν m.A.sg. af ἀσκός 'skind'.
- 197 Εὐάνθεος m.G.sg. af Εὐάνθης, tilnavn til Dionysos(?).
 υἱός m.N.sg. 'søn' – også υἱός, G. υἱέος < urgr. *hu₂i₂ús, *hu₂i₂émos, omdannet fra et paradigme *séu-ju-s, *su-jeu-s. Samme rod som i ie. *sū-nú-s / *su-nú-s.
- 198 ἀμφιβεβήκει pf. 3.sg. af ἀμφιβαίνω 'beskytter'.
- 199 περισχόμεθα aor. med. 1.pl. af περιέχω 'skåner'.
- 200 ἀζόμενοι prs. ptc. med. m.N.pl. af ἀζομαι 'ærer' – af **hag₂-y-e-* til ἅγιος 'hellig', ie. **hiag₂-* 'ærer' > ved. *yájate* 'ofrer', oldav. *jazaitē*.
 ᾤκει ipf. 3.sg. af οἰκέω 'bor' – denominativ til οἶκος 'hus'.
 ἄλσει n.D.sg. af ἄλσος 'skov'.
 δενδρήεντι n.D.sg. af δενδρήεις 'skovrig' – til δένδρεον 'træ', att. δένδρον < **dén-drew-o-*, med dissimilation af **dér-drew-o-* til *dóru 'træ', se v. 186.
- 201 πόρεν aor. 3.sg. (ingen prs.) 'skænkede' – pf. πέπρωται, til ie. **perh₂-*, også i lat. *parentēs* 'forældre', ved. *pr₂āti* 'skænker'. Måske er udviklingen *per₂-t > πόρε lydret, måske opstået i 1.sg. *pr₂h₂-₂h₂ > πόρον.
- ἀγλαά n.A.sg. af ἀγλαός 'herlig'.
- 202 εὐεργέος n.G.sg. af εὐεργής 'vællavet' – til ἔργον 'værk' < ie. *uér₂g₂-om til **uér₂g₂-* 'gøre'; *i*-prs. heraf i ῥέζω 'handler' (if. LIV med sekundær schwebeablaut; if. JER er **uér₂g₂-* rodens oprindelige struktur), ungav. *varazjieti* 'gør', got. *waurkjan* 'virke'.
 ἐπτά 'syv' – ie. *sept₂-h₂ > ved. *saptá*, lat. *septem*, arm. *ewt'n* osv.
 τάλαντα n.A.pl. (oprindeligt pl. tant.) 'vægt; talent' – gammelt aor. ptc. (**tl₂h₂-ént-*) til roden **tel₂-* 'hæve'; nasalprs. *tl₂-né i ἀνα-τέλλω 'bringer frem' (m. analogisk ε for *a), aor. ἔτλην (dor. ἔτλᾶν), lat. *tollō* 'hæver'.
- 203 κρητήρα m.A.sg. af κρητήρ 'blandekrukke, kratér'.
- 204 πᾶσιν D.pl. af πᾶς 'alt'; her 'i alt'.
 ἀφύσσας aor. ptc. m.N.sg. af ἀφύσσω 'tapper', se ἠφύσσαμεν i v. 165.
- 205 ἀκηράσιον m.A.sg. af ἀκηράσιος 'ublandet'.
 θεῖον n.A.sg. af θεῖος 'guddommeligt' – ie. **d^has-jo-*, se θεοῖσι i v. 107.
 ποτόν n.A.sg. 'drik' – ie. **pa₂-tó-*, ppp. af **peh₂-* 'drikke'. Ifølge JER er udviklingen af /hi/ til /h/ regelmæssig foran ustemt konsonant + vokal. (1989: 268).
- 206 ἠεῖδη plpf. af οἶδα 'ved'. Umiddelbart *ē-ueid-e, svarende til ved. *ávedam* 'vidste'. Forlængelsen af augmentet i gr., der ofte ses ved rødder på **u-*, må skyldes analogi med rødder på **hu-*.
 δμῶν m.G.pl. af δμῶς 'slave'.
 ἀμφιπόλων f.G.pl. af ἀμφίπολος 'kammerpige' – ie. **h₂mb^hi-keⁿolh₁-o-*, også i lat. *anculus* 'tjener', skt. *abhi-cara-* 'tjener' (kun belagt i leksika).
- 207 ταμίη f.N.sg. 'husholderske'.

- μία f.N.sg. af εἶς 'én' – det ie. paradigme m. *sém-s, f. *sm-ih₂, n. *sém er fortsat lydret i det synkront noget suppletivt udseende εἶς, μία, ἕν. Femininumformen lever videre i arm. *mi*, alb. *një*.
- 208 πίνοιεν prs. opt. 3.sg. af πίνω 'drikker'. Den græske nasalprs. af *ph₃i- er sekundær for den reduplicerede prs. *pi-ph₃-é-ti som vi ser i ved. *píbatī*, lat. *bibō* osv.
ἐρυθρόν m.A.sg. af ἐρυθρός 'rød' – ie. *h₁rud^h-ró- > i lat. *ruber*, samme rod også i ved. *rudhirá-* 'blodig', *róhita-* 'rød', lat. *rufus* 'rødhåret', urg. *rauda- (> fx oldn. *rauðr*, got. *rauþs*, oeng. *réad* 'rød').
- 209 δέπας n.A.sg. 'bæger'.
ἐμπλήσας aor. ptc. akt. m.N.sg. af ἐμπίμπλημι 'fylder'.
ἀνα-χεύε aor. 3.sg. af ἀναχέω 'hælder op' – til en ie. rod *ǵ^hey- 'hælde', også i ved. *juhóti*. Den her foreliggende s-aorist χεύε (1.sg. ἔχευα) afløser den oprindelige rodaorist der ses i med. ἔχυτο.
ἔν ... χεύε 'efter at have fyldt ét bæger [med vin], hældte han tyve mål vand op'.
- 210 ὀδμή f.N.sg. 'lugt' – ie. *h₃od-máh₂ eller *h₃d-máh₂ til en rod *h₃ed- 'lugte', også i ὄζω 'lugter', lat. *olō*, lit. *úodžiu úosti* 'lugte'.
ὀδώδει plpf. 3.sg. af ὄζω 'lugter', se ovenfor. Det forventede pf. *ωδ- < ie. *h₃e-h₃ód- / *h₃e-h₃d- har fået tilføjet ὀδ- for at tydeliggøre reduplikationen.
- 211 θεσπεσίη f.N.sg. af θεσπέσιος 'guddommelig'.
ἦεν ipf. 3.sg. af εἶμί 'er' – ie. 3.sg. *e-h₁es-t (> ved. *ás*, dor. *ἦs*) er i att.-ion. skiftet ud med 3.pl. *e-h₁s-ent > *ēhen > hom. ἦεν > att. ἦν (med ikkeefelkystisk ν).
- 212 τοῦ 'af den', dvs. vinen.
ἀσκόν m.A.sg. af ἀσκός 'læderdunk' – uklar etymologi.
ἐν adv. 'deri'.
ἦα n.A.pl. 'proviant' (obj. for φέρον) – uklart, måske til εἶμι 'går'.
- 213 κωρύκω m.D.sg. af κώρυκος 'lædersæk'.
οἴσατο aor. med. 3.sg. af οἴομαι 'aner'.
ἀγῆνωρ m.N.sg. 'mandig'.
- 214 ἐπελεύσεσθαι fut. inf. med. af ἐπέρχομαι 'moder' – til ie. *h₁lend^h- 'stiger', også i aor. ἦλυθον (og med apokope ἦλθον), ved. *róhati* 'vokser', got. *lindan* 'vokse'.
ἐπιειμένον pf. ptc. med. m.A.sg. af ἐπιέννυμι 'klæder' – ie. *mes-ḡh₁nó- > ved. *vásāna-*; i gr. har den tematiske ptc.-endelse (*-m₂no-) afløst den atematiske (*-ḡh₁no-).
ἀλκῆν f.N.sg. af ἀλκή 'styrke'.
- 215 εἰδότα pf. ptc. akt. m.A.sg. af οἶδα 'ved' – if. JER har vi på ie. haft m.N.sg. *meid-*uōt-s* (→ ved. *vidván*), A.sg. *meid-*uot-m* (→ got. *weitwod* 'vidne'); n.NA.sg. *meid-*uot*, mn.G.sg. *meid-*us-ós* (> ved. *vidusáh*); f.N.sg. *meid-*us-ih₂* (→ gr. *ιδυῖα*, ved. *vidúsī*, oksl. *-bšī*), G.sg. *meid-*us-íáh₂-s*.
- 216 καρπαλιμῶς adv. 'hurtigt'.
ἄντρον n.A.sg. 'hule'.
μιν A.sg. 'ham, hende, den, det' – ie. *i-m > kypr. *uv*, ved. *im*, lat. *im*; μ- er nok trukket over fra et forudgående ord.
- 217 εὔρομεν aor. 1.pl. af εὐρίσκω 'finder' – ie. langdiftongisk rod *ureh₁i-, også i oksl. *ob-rešto*, *-rešti*.
ἐνόμειν ipf. 3.sg. af νομέω 'vogter (kvæg)'.
νομόν m.A.sg. af νομός 'græsgang'.

- κάτα efterstillet præposition 'ved'.
- 218 ἐθηρεύμεσθα ipf. med. 1.sg. af θηέομαι 'beskuer' – -εϋ- er en ionisk udvikling af -εο-; verbet er på attisk θεάομαι; *t^hāwe-o- er denominativ til urgr. *t^hāwā f. 'skue' > att. θέα.
ἕκαστα n.A.pl. af ἕκαστος, her 'alt'.
- 219 ταρσοί m.N.pl. af ταρσός 'tørrestativ' – att. (hvor urg. *rs > ρρ) ταρρός; ie. *t₂so- > arm. t'ar 'stang til druetørring'; *tors-áh₂ > urg. *parχō > oht. darra f. 'tørrestativ', svensk-norsk tarre m.
Ie. rod *ters- 'tørre ud', også i gr. τέρσομαι 'bliver tør', ved. t₂syant- 'tørstende', got þaursjan 'tørste'; lat. kausativ torreo.
- τυρών m.G.pl. af τυρός 'ost'.
βρίθον ipf. 3.pl. af βρίθω 'bugner'.
στείνοντο ipf. 3.pl. af στείνω 'er fyldt'.
σηκοί m.N.pl. af σηκός 'bås'.
- 220 ἀρνών mf.G.pl. af ἀρήν 'lam' – ie. *m₂rh₁-én, også i ved. úrā, A. úraṇam, arm. garn, G. garin.
ἐρίφων m.G.pl. af ἔριφος 'kid'.
διακεκριμέναι perf. ptc. med. af διακρίνω 'deler op'.
- 221 ἔρχατο plpf. med. 3.pl. af ἔργω 'lukker inde'.
χωρίς adv. 'hver for sig' – til χῶρος 'egn'.
πρόγονοι f.N.pl. af πρόγονος 'tidligtfødt'.
μέτασσαι f.N.pl. (pl. tantum) 'mellemgamle lam' – ie. *meta-t₂io- til μετά, jf. ἐπισσαι 'småsokende', ved. ápa-tya- 'efterkommer'.
- 222 ἔρσαι f.N.pl. af ἔρση 'dug; nyfødt' – ἔρση er kontraheret af ἐέρση, der er assimileret fra ἀέρση (Hesych: kretensisk) < ie. *h₂m₂ers-eh₂ til roden *h₂m₂ers- 'regne', i ved. várṣati.
ναῖον ipf. 3.pl. af νάω 'er vandet'.
ὄρῳ m.D.sg. af ὄρός 'valle'.
ἄγγεα n.N.pl. af ἄγγος 'kar'.
- 223 γαυλοί m.N.pl. af γαυλός 'mælkespand'.
σκαφίδες f.N.pl. af σκαφίς 'lille spand'.
τετυγμένα pf. ptc. med. n.A.pl. af τεύχω 'laver', her 'vellavede'.
ἐνάμελγεν ipf. 3.sg. af ἐναμέλω 'malker ned i' – ie. *h₂melǵ- 'malke', også i ved. márs₂ti 'stryger', ungav. marzaiti 'berører', oeng. melcan 'malke', lit. mēlxi milxi, russ.-ksl. mōlzi mlēsti.
- 224 λίσσοντο ipf. 3.pl. af λίσσομαι 'beder'.
- 225 τυρών m.G.pl. af τυρός 'ost' – ie. *tuh₁ró-, jf. av. tūiri- n. 'ostemælk'.
αἰνυμένους prs. ptc. med. m.A.pl. af αἰνυμαι 'griber, tager'.
- 226 θοήν f.A.sg. af θοός 'hurtig' – ie. *d^homó- til *d^hem- 'løbe' i θέω, ved. dhāvati.
- 227 ἐξέλασαντας aor. ptc. akt. m.A.pl. af ἐξελαύνω 'driver ud'.
ἀλμυρόν n.A.sg. af ἀλμυρός 'salt'.
- 228 κέρδιον n.N.sg. af κερδίω 'bedre'.
- 230 ἔμελλε ipf. 3.sg. af μέλλω 'kommer til'.
ἔρατεινός m.N.sg. 'elskværdig'.
- 231 πῦρ n.A.sg. – gr. πῦρ, G. πυρός kan projiceres tilbage til ie. *puhur, *pur- der genfindes i umbr. pir, abl. pure. Bestanddelene hertil skal if. JER findes dels i ie. *póh₂-ur, G. *páh₂-un-s (> hitt. pahhur), dels i den tilhørende kollektiv *páh₂-mōr, G. *ph₂-mén-s (*ph₂m₂éns; hitt. pahhuenas).

- κῆντες aor. ptc. m.N.pl. af καίω 'tænder'.
 ἐθυσάμεν aor. 1.sg. af θύω 'ofrer'.
- 232 φάγομεν aor. 1.sg. af ἐσθίω 'spiser' – ie. **b^hag-* (pga. /a/ i ἔφαγον) eller **b^heg-* 'få del i', også i ved. *bhājati* 'tildeler', ungav. *bažat*, ved. *bhāga-* m. 'velstand', av. *baga-* n. 'andel'.
- 233 ἤμενοι prs. ptc. med. m.N.pl. af ἤμαι 'sidder' – ie. **h₁eh₁s-*, også i hitt. *ēsa* 'sidder', ved. *āste*.
 ἐπήλθε aor. 3.sg. af ἐπέρχομαι 'kommer' – ἦλθε er en synkoperet udgave af ἦλυθε, der også forekommer; se ἐπελεύσεσθαι i v. 214.
 νέμων prs. ptc. m.N.sg. af νέμω 'besidder; er hyrde' – ie. **nem-*, også i got. *niman* 'tage', lett. *nieṃti* 'tage'. Jf. også νομός 'græsgang' i v. 217.
 ὄβριμον n.A.sg. af ὄβριμος 'mægtig'.
 ἄχθος n.A.sg. 'læs'.
- 234 ὕλης f.G.sg. af ὕλη 'brænde' – uklart.
 ἀζαλέης f.G.sg. af ἀζαλέος 'tør' – til ἄζω 'tørret' < **h₂d-izé-* til **h₂ed-*, hvorefter pf. **h₂e-h₂ód-* / *h₂e-h₂d-* i hitt. *hādu* 'skal tørre'.
 ποτιδόρπιον n.N.sg. af ποτιδόρπιος 'til aftensmaden' – ποτι- er en episk (og dorisk) udgave af προσ-, ie. *poti hhv. *proiz (prævokalisk udgave af *proti), jf. forholdet mellem av. *paiti* og ved. *prati*.
 δόρπον 'aftensmad' føres med alb. *darkë* 'aften(smad)' tilbage til ie. **dórk^wo-*.
- 235 ἔντοσθεν + G 'inde fra'.
 ὀρυμαγδόν m.A.sg. af ὀρυμαγδός 'brag'.
 ἔθηκεν aor. 3.sg. af τίθημι 'sætter', her 'lavede' – roden er det veletablerede ie. **d^heh₁-* 'sætte', men det er uklart hvad der ligger bag aoristens κ-element. Ifølge LIV har dette /k/ ikke noget at gøre med det i lat. *fēcī* forefundne, ifølge Sihler: 562 har det.
- 236 ἀπεσούμεθα aor. 1.pl. af ἀποσεύω 'jager væk', med. 'løber væk' – ie. **k^wieṃ-*, også i ved. *cyavate* 'bevæger sig', oldav. 3.pl. *šauuaitē*.
 μυχόν m.A.sg. af μυχός 'det inderste'.
- 237 εὐρύ n.A.sg. af εὐρύς 'bred' – hænger sammen med ved. *urú-*, av. *vouru-*, men grundformen er lidt uklar. Måske er εὐρύ- opstået ved metatese af **weru-* (med fuldtrin efter komparativen, jf. ved. *várjyān* 'bredere'), ie. **μη^h-ú-*.
 ἤλασε aor. 3.sg. af ἐλαύνω 'driver'.
- 238 ὄσσα n.A.pl. af ὄσσοσ '(så mange) som' – i att. regelmæssigt forkortet til ὄσσοσ. Ie. **ǵó-tǵo-*, adj. til *ǵóti 'hvor mange' > ved. *yáti*, ungav. *yeiti*; jf. også demonstrativt **tó-tǵo-* > τόσσοσ, att. τόσσοσ til *tóti > ved. *táti*, lat. *tot*.
 λείπε aor. 3.sg. af λείπω 'forlader' – ie. **leik^w-* i ved. *riṇákti* 'forlader', ungav. *irinaxti*, arm. *lk'anem*, aor. *elik'*, lat. *linquō*, oir. *-léici* 'lader gå'.
 θύρηφιν adv. 'udenfor' – til θύρη (att. θύρᾱ) f. 'dør, indgang' (mest pl.), afledt af et ie. rodnommen (kun i du. og pl.) N.pl. **d^hur-es* (> ved. *dvārah*, lat. *forēs*), A.pl. **d^hur-ḥs* (> urgr. **t^huras* i gr. θύραζε, ved. *dúrah* / *duráh*, lit. *duris*). Vedisk *d-* for forventet **dh-* skyldes indflydelse fra *dva-* 'to'.
 Det adverbielle suffiks -φι (her med *ν* ephelcysticum) er en gammel instrumentalisendelse, jf. ved. *sénā-bhīh*.
- 239 ἀρνειούς m.A.pl. af ἀρνειός 'vædder'.

- τράγους m.A.pl. af τράγος 'gedebuk'.
 αὐλῆς f.G.sg. af αὐλή 'bolig'.
 240 θυρεόν m.A.sg. af θυρεός 'dørsten'.
 ὑψόσε 'til vejrs'.
 ἀείρας aor. ptc. akt. m.N.sg. af ἀείρω 'løfter'.
 241 ὄβριμον m.A.sg. af ὄβριμος 'enorm'.
 ἄμαξαι f.N.pl. af ἄμαξα 'vogn'.
 242 ἐσθλαί f.N.pl. af ἐσθλός 'god' – usikker etymologi.
 ὀχλίσσειαν aor. opt. 3.pl. af ὀχλίζω 'løfter' – denominativ til ὄχλος m. 'mængde; uro' < ie. **uǵʰ-*
slo- til **meǵʰ-* 'bringe'.
 243 ἡλίβατον f.A.sg. af ἡλίβατος 'høj'.
 πέτρην f.A.sg. af πέτρα 'klippesten' – uforklaret.
 244 μηκάδας f.A.pl. af μηκάς 'brægende' – if. Birgit er gr. -αδ- den lydrette udvikling af betonet **-yt-*
 (jf. fx δεκάδ- : ved. *dasát-*); der kunne altså her være tale om et prs. ptc. akt. på **-nt-*.
 245 μοῖραν f.A.sg. af μοῖρα 'del; rækkefølge' – til μείρομαι 'får som andel', der nok er beslægtet med
 lat. *mereō* 'erhverver' og går tilbage til ie. **smer-* (**s-* pga. det homeriske perfektum ἔμμορε <
 **sme-smór-*e).
 ὑφ-ῆκεν aor. 3.sg. af ὑφίημι 'sætter under'.
 ἔμβρυον n.A.sg. 'nyfødt lam' – af ἐν og βρύω 'spirer'.
 246 ἡμισυ 'halvdel' – if. Sihler: 406-407 er ie. **seh₁mi-* 'halv' (kun i komposita) ikke beslægtet med ie.
 **sem-* 'én', men det føler Frisk sig nu overbevist om at det er. Ved. *sāmi-*, lat. *sēmi-*, oht. *sāmi-*.
 θρέψας aor. ptc. akt. m.N.sg. af τρέφω 'gør tyk, lader stivne'. Bemærk den af Grassmanns lov
 forårsagede alternation mellem τ- og θ-. Af ie. **dʰrebʰ-*, også i lit. *drebiù drēbti* 'klatte'.
 247 πλεκτοῖς m.D.pl. af πλεκτός 'flettet' – til πλέκω 'fletter' < ie. **plek-*, også (med *t*-udvidelse) i lat.
plectō, oht. *flehtan*, oksl. *pletō plesti*. Den palatale velær ansættes pga. senved. *praśna-* 'turban', men
 modsiges af det slaviske (hvor **plek-* ville forventes at give †*plest-*).
 ταλάροισιν m.D.pl. af τάλáros 'kurv' – af **t₁h₂-ro-* til **telh₂-* 'løfte op'.
 ἀμησάμενος aor. ptc. med. m.N.sg. af ἀμάομαι 'samler'.
 248 ἄγγεσιν n.D.pl. af ἄγγος 'kar'.
 249 πίνειν αἰνυμένω 'når han ville tage noget at drikke'.
 250 σπεύσε aor. 3.sg. af σπεύδω 'skynder sig' (+ ptc.) – ie. **speud-*, også i lit. *spáudžiu spáusti*.
 πονησάμενος aor. ptc. med. m.N.sg. af πονέω 'arbejder hårdt med'.
 251 εἶρετο ipf. med. 3.sg. af εἶρω 'siger'.
 ἡμέας: bemærk skanderingen i to stavelser, dvs. med synizesis: [hɛ:mjas].
 252 πλεῖτε ipf. 2.pl. af πλέω 'sejler'.
 ὑγρά n.A.pl. af ὑγρός 'våd'.
 κέλευθα n.A.pl. af κέλευθος f. 'vej'.
 253 πρῆξιν f.D.pl. af πρῆξις (att. πρᾶξις) 'forretning'.
 μαιψιδίως adv. 'tilfældigt'.
 ἀλάλησθε pf. med. 2.pl. af ἀλάομαι 'flakker omkring' – ie. **h₂elh₂-* også i umbr. *amb-oltu* (< **ala-*
tōd) '(han) skal gå omkring', lat. *amb-ulō* 'går rundt'.
 254 οἰά τε 'ligesom'.

- ληϊστήρες m.N.pl. af ληϊστήρ 'pirat' – til ληϊτή (att. λεία) 'bytte'.
- 255 παρθέμενοι aor. ptc. med. m.N.pl. af παρατίθημι, i med. 'sætter på spil'.
ἀλλοδαποῖσι m.D.pl. af ἀλλοδαπός 'fremmed'.
- 256 κατεκλάσθη aor. pass. 3.sg. af κατακλάω 'knækker'.
- 257 δεισάντων aor. ptc. akt. m.G.pl. (abs. G.) af δεῖδω 'er bange'.
- 258 ἀμειβόμενος prs. ptc. med. m.N.sg. af ἀμείβω 'veksler' – ie. **h₂meig^w*-; lat. *migrāre* er denominativ til et adj. **h₂mig^w-ró*.
- 259 ἀποπλαγχθέντες aor. ptc. pass. m.N.pl. af ἀποπλάζω 'fører væk' – aor. πλαγχθη /plank^{h^be}/ < **plang-* < **plāng-* < **p^hh₂-n-g-*, egl. nasalprs. til roden **pleh₂g-*. Den græske prs. πλάζω ser ud til at komme af **^wplā₂g-i^ho-*', med analogisk vokalisering af sonant + laryngal.
- 260 παντοίοις m.D.pl. af παντοῖος 'af alle slags'.
ἀνέμοισιν m.D.pl. af ἄνεμος 'vind' – ie. **h₂éna₁-mo-* > ved. *ánila-* m. 'vind, luft' (med assimilation/dissimilation **n-m > n-l*), lat. *animus* 'sjæl', osk. *anams*. Roden er **h₂enh₁-* 'ånde' i ved. *ániti*, got. *us-on* 'åndede ud', tokh.B *anāysām* '(han) ånder ind'. Dansk *ånd*, oldn. *qnd*, G. *andar* f. < urg. **andō-*, afspejler en *t*-udvidelse heraf.
μέγα n.A.sg. af μέγας 'stor' – ie. **mégā₂* > ved. *máhi*, arm. *meç*, urg. **meku* (> oldn. *mjok*; **-u* efter **felu* 'meget').
λαίτμα n.A.sg. 'dyb' – sammenholdes med λαιμός 'svælg; slugt', men derudover findes ingen sikker etymologi.
- 261 οἴκαδε adv. 'hjemad' – ie. **uóikē-m*, A.sg. af et rodnomén **uóikē-*, også i ved. *vis-* f. 'hus', av. f.A.sg. *vīs-am*, oldpers. *viθ-am*, oksl. *v₂sb* f. 'landsby'.
ιέμενοι ipf. ptc. med. m.N.pl. af ἴημι 'kaster, sender', her 'hastende hjemad'.
όδόν f.A.sg. af ὁδός 'vej' – ie. **sod-ó-* til **sed-* 'sidde', også i oksl. *xod₂* m. 'vej' (hvis *x* er opstået i former præfigeret med fx **pri-*, **u-*, **per-*).
- 262 οὕτω adv. 'således'.
που adv. 'vel'.
ἤθελε ipf. 3.sg. af ἐθέλω 'vil, ønsker' – usikker etymologi; formen θέλω uden ἐ- er sekundær.
μητίσασθαι aor. inf. med. af μητιάομαι 'beslutter' – denominativ til μῆτις f. 'forholdsregel; kloghed' < ie. **meh₁-ti-*, der også ses i ved. *á-sa-māti-* 'uforlignelig', oeng. *mād* f. 'mål', lat. denominativ *mēti^{or} mētī^{rī}* 'måle af'. Ie. rod **meh₁-* 'måle'.
- 263 Ἄτρεΐδεω: bemærk synizesis; læses Ἄτρεΐδεω.
εὐχόμεθα prs. med. 1.pl. af εὐχομαι 'roser mig' – εὐχ- < ie. **h₁ug^{w^h}*- til **h₁meg^{w^h}*- eller **h₁eug^{w^h}*- 'taler højtideligt', også i ved. *óhate*, lat. iter. *uoueo* 'priser'.
- 264 μέγιστον kpv. n.N.sg. af μέγας 'stor' – superlativsuffikset *-ιστο-* svarer til ved. *-i^stha-*, fx *návis^stha-* 'nyest' < ie. **-is-to-*; den indiske aspiration er sekundær.
ὕπουράνιον n.N.sg. af ὑπουράνιος 'himmelvidt'.
- 265 διέπερσε aor. 3.sg. af διαπέρθω 'odelægger'.
ἀπώλεσε aor. 3.sg. af ἀπόλλυμι 'tilintetgør'.
- 266 κιχανόμενοι prs. ptc. med. m.N.pl. af κιχάνω 'kommer'.
γούνα n.A.pl. 'knæ' – urgr. **gónu*, **gonw-* til ie. **gón-u*, G. **gén-u-s* (normaliseret til **gén-u-os*, forgr. **gón-u-os*), også i ved. *jánu*, lat. *genū*, hitt. *genu*, urg. **knewa-* (> got. *keniu*).

- 268 *δοίης* aor. opt. 2.sg. af *δίδωμι* 'giver' – ie. grundform **d₃-jéh₁-s*. I *δοίης* er *i* bevaret (eller genindført) i analogi med pluralis, fx *δοίμεν*, der må føres tilbage til **dh₃-ih₁-més* – men om udviklingen af denne sekvens til *-oi-* er lydret eller på en eller anden måde sekundær, er uklart (se Sihler § 540).
- 269 *αἰδεῖο* ipv. med. 2.sg. af *αἰδέομαι* 'respekterer' – *αἰδέομαι* er denominativ til *αἰδώς* f. (*s*-stamme) 'ærefrygt', dvs. forgr. **y₃d-eh-y₃°-*, til en rod der ansættes som **h₂eisd-*; men udviklingen af ie. **-sd-* til *-d-* er tvivlsom. Endelsen *-εῖο* er vel kontraheret af **-eh-ye-ho* < **-es-je-so*.
φέριστε m.V.sg. af *φέριστος* 'bedst' – svarer til av. *bairišta* (vokativ); menes at høre til **b^her-* 'bære'.
ικέται m.N.pl. af *ικέτης* 'bønfaldende'.
εἰμέν prs. 1.pl. af *εἰμί* 'er' – *εἰμέν* < **esmen* < ie. **h₁s-més* > ved. *smáh*.
- 270 *ἐπιτιμήτωρ* m.N.sg. 'hævner' – til *τιμάω* 'ærer', denom. til *τιμή* 'ære' < **k^wi-m-ah₂*, til en rod **k^wej-* 'straffe', fx i ved. *cágate* 'straffer'.
- 271 *ξείνιος* m.N.sg. 'gæstfri'.
ἄμα prp. + D. 'sammen med' – måske assimileret af **héma* < ie. **sém-m*, egl. A.sg. af **sem-s* 'én' > *εἷς*.
αἰδοίσιον m.D.pl. af *αἰδοῖος* 'ærefuld'.
ὀπηδεῖ prs. 3.sg. af *ὀπηδέω* 'følger'.
- 272 *νηλεῖ* m.D.sg. af *νηλής* 'skånselsløs' – sættes sammen med *ἔλεος* m. 'medlidenhed', altså tilsyneladende ie. **h₁lei-és* – men en sådan rod kendes ellers ikke.
θυμῶ m.D.sg. af *θυμός* 'sind' – ie. **d^huh₁-mó-* > ved. *dhūmá-* m., lat. *fūmus*, lit. *dūmai* (pl.), oksl. *dymb*.
Roden **d^hemh₁-* ses også i *θύω* 'ofrer'.
- 273 *νήπιος* m.N.sg. 'barnlig, tåbelig' – etymologisk uforklaret.
εἷς prs. 2.sg. af *εἰμί* 'er' – den lydrette endelse *εἷ* (< ie. **h₁ési*), også belagt hos Homer, har her fået tilføjet *-s* fra de sekundære endelser.
- 274 *ἀλέασθαι* aor. inf. med. af *ἀλέομαι* 'undgår, skyr'.
- 275 *αἰγιόχου*: her ville *αἰγιόχοιο* af metriske hensyn passe bedre.
ἀλέγουσιν prs. 3.pl. af *ἀλέγω* 'bekymrer mig' – ie. **h₂leg-*, se *ἀλέγουσι* i v. 115.
- 277 *ἔχθος* n.A.sg. 'had'.
ἀλευάμενος aor. ptc. med. m.N.sg. af *ἀλέομαι* 'skyr'.
πεφιδοίμην ipf. med. 3.sg. af *φείδω* 'skåner' – den græske rod føres – på trods af den afvigende betydning – tilbage til ie. **b^heid-* 'spalte', ved. *bhinátti*, got. *beitan* 'bide', lat. *findō*.
- 279 *ὅπη* adv. 'hvor'.
- 280 *ἐπ' ἔσχατιῆς* 'fjernt'.
δαείω aor. konj. pass. 1.sg. af *δαῆναι* 'lære'.
- 281 *πειράζων* prs. ptc. m.N.sg. af *πειράζω* 'afprøver'.
- 282 *ἄψορρον* adv. 'tilbage'.
δολίοις n.D.pl. af *δολίος* 'listig' – til *δόλος* m. 'lokkemad; list', der i mistænkelig høj grad ligner lat. *dolus* 'list', osk. *dolom* (A.) – faktisk er man i tvivl om hvorvidt der i virkeligheden er tale om et lån fra græsk til italisk. Derudover har man et urg. **tēlō* f. 'bedrag, fare' (> oht. *zāla*, oldn. *tāl*) der menes at høre til samme rod.

- 283 *νέα* f.A.sg. af *ναῦς* 'skib' – den attiske A.sg. af *ναῦς* er dette *νέα* (med metathesis quantitatis af *νήα*). Man har foreslået i stedet for ”*νέα μὲν μοι κατέαξε*” at læse ”*νή ἀμὴν κατέαξε*”, der også ville passe bedre med versmålet.
κατέαξε aor. 3.sg. af *κατάγνυμι* 'smadrer'.
ἐνοσίχθων m.N.sg. 'jordrysteren' – til *ἔνοσις* 'rystelse' med uklar etymologi og *χθών* 'jord'.
- 284 *ὕμης* f.G.sg. af poss.-pron. for 2.pl. 'jeres' – denne alternative form (for att. *ὕμέτερος*) bygger, ligesom også formerne *ὕμεις* osv. i det pers. pron., på den ie. akk.-form **usmé*.
πέιρασι n.D.pl. af *πέιραρ* 'grænse' – bygger på en ie. *r/n*-stamme, NA. **pér-ur*, L. **pr-úen-i* (> ved. *práruhi*), der også ses i hitt. *peruna-* 'klippe'.
- 285 *ἄκρη* f.D.sg. 'forbjerg' – til *ἄκρος* 'yderst, højest' < ie. **h₂ék-ro-*, også i skt. *catur-asra-* 'firkantet', lit. *ástras* 'skarp', oksl. *ostrv*; med *o*-trin i gr. *ὄκρις* m. 'spids, hjørne', lat. *ocris* 'stenet bjerg'.
προσπελάσας aor. ptc. m.N.sg. af *προσπελάζω* 'får til at drive nær'.
πόντου m.G.sg. af *πόντος* 'hav' – afledt af samme paradigme som *πάτος* v. 119.
ἔνεικεν aor. 3.sg. (defektivt) 'bærer' – af *ἔν-εικεν* til *ἴκω* 'kommer'.
- 286 *ὕπέκφυγον* aor. 1.sg. af *ὕπεκφεύγω* 'flygter'.
αἰπύν m.A.sg. af *αἰπύς* 'stejl; brat, pludselig' – hører sammen med *αἶπος* n. 'stejl højde', men er ellers uden etymologi.
ὄλεθρον m.A.sg. af *ὄλεθρος* 'undergang'.
- 288 *ἀναίξας* aor. ptc. m.N.sg. af *ἀναίσσω* 'springer op'.
ἐπι-ἰάλλε aor. 3.sg. af *ἐπιάλλω* 'lægger på' – **hi-hall-* < **si-sl₁-i-*, en *i*-udvidelse af ie. **si-sél-*, også i ved. *pra-sísarti* 'lader løbe; strækker ud', til en rod **sel-* 'springe'. Som *i*-prs. **sl₁-ié-* i gr. *ἄλλομαι* 'hopper', lat. *salio*.
- 289 *σύν* adv. 'på én gang' – adv. præp. og præverbium. Menes at være yngre end parallelformen *ξύν* (Homer, tidl. att. og myk. *ku-su*). Kan måske komme af ie. **som-* 'én, samme', men hvad er *ks-* og hvorfor har vi *s-*, ikke **h-*? Uklart.
μάρψας aor. ptc. m.N.sg. af *μάρπτω* 'griber' – uklar etymologi.
σκύλακας m.A.pl. af *σκύλαξ* 'hundehvalp'.
ὤς τε 'ligesom'.
- 290 *κόπτε* ipf. 3.sg. af *κόπτω* 'slår' – ie. **k^wop-i^ho-*, også i lit. *kapiti kapti* 'slå, fælde', russ. *kopáju kopát'* 'grave'.
ἐκ-ρέε ipf. 3.sg. af *ἐκ-ρέω* 'flyder ud' – ie. **sreu-* 'flyde', som primært verbum også i ved. *srávati*.
 Verbalsubstantivet **srómo-* > *ρόος* 'strøm', skt. *srava-* m., oksl. *o-strovb*, og jf. **srom-mo-* > oisl. *straumr*.
ἐγκέφαλος m.N.sg. 'hjerne'.
χαμάδις adv. 'mod jorden' – afledt af *χαμαί* adv. 'mod jorden', assimileret fra **χαμεί* < ie. **d^hǵ^hǵm-é* (eller πο-δρυγμανησκι **ǵ^hǵ^hǵm-é*), D.sg. af 'jord'-ordet.
δεύε ipf. 3.sg. af *δεύω* 'væder' – unerklært.
- 291 *μελειῶστί* adv. 'lem for lem' – til *μέλος* n. 'lem, led'. JER, men ikke Frisk: til ved. *márman-* n. 'mave, liv', lit. *melmuō* 'liv, ryggrad'.
δια-ταμών aor. ptc. m.N.sg. af *διατέμνω* 'skærer fra, adskiller' – til ie. **temh₁-* 'skære', også i middelir. *tammaid* 'skærer'.
ὀπλίσατο aor. med. 3.sg. af *ὀπλίζω* 'forbereder'.

- 292 ἤσθιε ipf. 3.sg. af ἔσθίω 'spiser' – må være til ie. **h₁ed-* 'spise', fx i fut. ἔδομαι, ved. *átti*, lat. *edō* osv., men hvad er -σθ-? Man siger at den gr. prs. bygger på imperativen ie. **h₁ed-d^hi* > gr. *ἔσθι. λέων m.N.sg. 'løve' – anses for at være et låneord, men hebr. *lābi*', assyr. *labbu* er lydligt måske ikke tæt nok på. Gr. λέων er lånt til lat. *leo*, der igen er lånt videre i Europa, fx oht. *lewo* (hvorfra fx russ. *lev* < *lvnθ), sekundært *louwo*. ὄρεσίτροφος m.N.sg. 'orpvokset i bjerge' – af D.pl. af ὄρος n. 'bjerg' og τρέφω 'ernærer'.
- 293 ἔγκατα n.A.pl. (pl. tant.) 'indvolde'. σάρκας m.A.pl. af σάρξ 'kød(stykke)' – af ie. **tyrk-*, **tyerk-*, også i ungav. *θβərəsaiti* 'snitter', ved. *Ṭvástar-* = av. *θβōrāstar-* 'skaber'. μυελόεντα n.A.pl. af μυελόεις 'marvfyldt' – af μυελός m. 'marv', der er en afledning af μῦς 'mus; muskel'.
- 294 κλαίοντες prs. ptc. m.N.pl. af κλαίω 'græder, klager' – hænger sammen med oldtoskisk alb. *clāānae* /klānē/, mod. alb. *qaj* 'græder', men den ie. grundform er noget usikker. LIV ansætter **kleh₂u-* *je-*. ἀνεσχέθομεν aor. 1.pl. af ἀνέχω 'holder frem' – burde være ἀνέσχομεν; det er ikke klart hvad -εθ- er.
- 295 σχέτλια n.A.pl. af σχέτλιος 'rædsom'. ἀμηχανίη f.N.sg. 'magtesløshed' – til μηχανή, der bygger på et langtrin til roden **mag^h-* 'kunne', fx i μάχομαι, got. *mag* 'behager', ved. 3.sg. *á-mahe* 'skaffer', oksl. *mogo mošti* 'kunne'.
- 296 ἐμπλήσατο aor. med. 3.sg. af ἐμπίμπλημι 'fylder'. νηδύν f.A.sg. af νηδύν 'mave'.
- 297 κρέα n.A.pl. af κρέας 'kød' – identificeres normalt med ved. *kravis-* n. 'råt kød' som ie. **kreu₂s-*, men Sihler: 307-308 peger på at den ved. type i avestisk svarer til en type på -iš- – og her kan -i ikke gå tilbage til en laryngal. Så måske er formerne ikke identiske. Under alle omstændigheder har vi at gøre med en rod der genfindes i lit. *kraũjas* m. 'blod', ursl. *ky, A. *krvnb*. ἐπι-πίνων prs. ptc. m.N.sg. af ἐπι-πίνω 'drikker bagefter'. ἄκρητον n.A.sg. af ἄκρητος (att. *ἄκρᾶτος*) 'ublandet' – ἄκρητο- < ie. **h₂-k₂rh₂-tó-* til en rod **k₂erh₂-* 'blande'. Prs. κεράννυμι 'blander' er en nydannelse til aoristen ἐκέρασσα < **k₂ér₂-*. Nasalprs. *k₂h₂-né-h₂-mi > κίρνημι (for †κάρνημι i analogi med πίτνημι (alternativt πετάννυμι), σκίδνημι (alt. σκεδάννυμι)).
- 298 τανυσσάμενος aor. ptc. med. m.N.sg. τανύω 'strækker' – den gamle form er med. τάνυται < ie. **tn₂-nu-*; *neu*-prs. også i ved. *tanóti* 'spænder ud'. Rod **ten-* 'strække sig'.
- 299 τόν: obj. for οὐτάμενοι i v. 301. βούλευσα aor. 1.sg. af βολεύω 'overvejer'. μεγαλήτορα m.A.sg. af μεγαλήτωρ 'størhjertet'.
- 300 ἄσσον adv. 'nærmere', komparativ af ἄγχι 'tæt på' – ἄσσον < *ančos < **h₂émǵ^h-ijos* til **h₂emǵ^h-* 'gøre snæver'. ξίφος n.A.sg. 'sværd'. ἐρυσσάμενος aor. ptc. med. m.N.sg. af ἐρύω 'trækker' – af **yerhu-*, jf. **yrh₂-tó-* > ῥυτός 'slæbt'. Et eksempel på JERs "eru : rǵ"-regel. μηροῦ m.G.sg. af μηρός.

- 301 οὐτάμενοι prs. ptc. med. m.N.pl. af οὐτάω 'sårer'.
 στῆθος n.A.sg. 'bryst'.
 ὅθι rel. adv. 'hvor', poet. for οὐ.
 ἥπαρ n.A.sg. 'lever' – ie. akrostatisk r/n-stamme: *jék^w-r, G. *jék^w-r-s (→ *jék^w-n-os, *jék^w-n-ós) >
 ved. *yákr̥t yaknāh*, ungav. *yākarā*, lat. *iecur iecineris*.
- 302 χείρ': står for χειρί.
 ἐπιμασάμενος aor. ptc. med. m.N.sg. af ἐπιμαίομαι 'griber'.
 ἐρύκεν ipf. 3.sg. af ἐρύκω 'hindrer'.
- 303 ἄμμες pers. pron. 1.pl. N. 'os' – æol. form, med pluralisk -s (fra konsonantstammerne) af ie.
 *ms-mé (> iir. *asmá > av. *āhmā* /ahma/; i ved. udvidet med -ān fra o-stammerne, altså *asmān*).
 Også att. ἡμεῖς bygger på urgr. *asmé, men med en udv. *-εs.
- 304 ὑψηλάων f.G.pl. af ὑψηλός 'høj'.
- 305 ἀπόσασθαι aor. inf. med. af ἀπωθέω 'støder væk' – til en rod **med^hh₁-* 'støde', også i det sjældne
 ἔθων 'stødende', hitt. *wizḫai*, ved. aor. *āvadhit* (suppl. til prs. *hānti*). Det her belagte ὠθέω er en
 langtrinsform, ie. iterativ **uód^hh₁-ie*.
 ὄβριμον m.A.sg. af ὄβριμος 'enorm'.
- 306 στενάχοντες prs. ptc. akt. m.N.pl. af στενάχω 'sukker'.
- 307 (Identisk med v. 152.)
- 308 ἀνέκαιε ipf. 3.sg. af ἀνακαίω 'tænder'.
 κλυτά n.A.pl. af κλυτός 'strålende' – egl. pf. ptc. pass. af κλύω 'hører', ie. **kleu-*, også i ved. *śrṇóti*,
 aor. *ásrot*, lat. *clueō* 'er berømt'.
- 309 (Identisk med v. 245.)
- 310 (Identisk med v. 250.)
- 311 ὀπλίσατο aor. med. 3.sg. af ὀπλίζω 'forbereder'.
 δειπνον n.A.sg. 'måltid'.
- 312 ἄντρον n.G.sg. af ἄντρον 'hule'.
 ἐξήλασε aor. 3.sg. af ἐξελαύνω 'driver ud'.
- 313 ῥηϊδίως adv. 'let'.
- 314 φαρέτρη f.D.sg. af φαρέτρη (att. φαρέτρᾱ) 'pilekogger' – til **b^her-* 'bære', men detaljerne er uklare.
 Måske ved metatase af **p^heratrā*, kontamineret af **p^hertron* (< ie. **b^hér-tr-om*) og kollektiven
 **p^hratrá* (< **b^hr-tr-áh₂*).
 πῶμα n.A.sg. 'låg'.
 ἐπιθείη 'sætter på' – af ie. **epi-d^heh₁-*. På skt. har man *api-dhā-* 'lukke', og i en trakisk indskrift
 optræder *epidakatrom* 'låg (på gravkammer)'. Sammensætningen **epi-d^heh₁-* 'lukke' synes altså at
 have været en frase allerede på ie.
- 315 ῥοίζω f.D.sg. af ῥοίζος 'fløjten' (maskulinum uden for ionisk).
 τρέπε ipf. 3.sg. af τρέπω 'vender, driver' – af ie. **trep-* 'vender', også i episk skt. *trapate* 'skammer
 sig' og hitt. *teripzi terippanzi* 'pløjer'.
- 316 λιτόμην 'blev efterladt'.
 βυσσοδομέων prs. ptc. akt. m.N.sg. af βυσσοδομέω 'tænker dybt' – af βύσσοσ 'dyb (sb.)' <
 **but^h-jo-* eller **but^h-so-*; uden suffiks βύθος 'dyb'. Ved metathese af ie. **d^hub-*, hvis fuldtrin
 **d^heyb-o-* foreligger i got. *diups*, da. *dyb*. En n-udvidelse ses i ursl. *dybo 'dyb' < **d^hub-no-*.

- 317 *τισαίμην* aor. opt. med. 1.sg. af *τίνω* 'hævner' – som *s*-aorist til en rod **k^wej-* ville man forvente **é-k^wej-s* > gr. *ἔτεισ-* (med den sædvanlige analogiske indføring af *σ*), en form der også ofte er belagt. Det her foreliggende *τῖσ-* er et resultat af iotacisme: da *ει* [e:] omkr. 3. årh. f.v.t. udviklede sig til [i:], forveksledes <ει> og <ι> ofte i håndskrifterne.
εὐχος n.A.sg. 'ønske' – til *εὐχομαι*, se *εὐχόμεθα* i v. 263.
- 319 *ῥόπαλον* n.N.sg. 'stav'.
σηκῶ m.D.sg. af *σηκός* 'fold'.
- 320 *χλωρόν* n.N.sg. af *χλωρός* 'grøn; frisk' – af ie. **ǵ^hh₃-ró-*; roden **ǵ^helh₃-* findes også i fx *χολή* 'galde; vrede', urg. **galla-* 'galde', ursl. **zelenb* 'grøn', ved. *hári-* 'lysende, gul', ursl. **zolto* 'guld' osv.
ἔκταμεν aor. 3.sg. af *ἐκτέμνω* 'skærer af'.
φοροίη prs. opt. 3.sg. af *φορέω* 'går rundt med'.
- 321 *αὐανθέν* aor. ptc. pass. n.A.sg. af *αὐαίνω* 'torrer' – til *αῦος* (att. *αῦος*) 'tør' < ie. **sauso-* > lit. *sausas*, ursl. **sux^h*.
ἔϊσκομεν ipf. 1.pl. af *ἔϊσκω* 'anslår'.
- 322 *ἔικοσόροιο* f.G.sg. 'med tyve årer'.
- 323 *φορτίδος* f.G.sg. af *φορτίς* 'handels-'
εὐρείης f.G.sg. af *εὐρύς* 'bred'.
ἐκπεράα 'sejler ud over'.
- 324 *μῆκος* n.A.sg. 'længde'.
πάχος n.A.sg. 'tykkelse'.
μῆκος, *πάχος*: henseendens akkusativ.
- 325 *ὄσον τε* 'så meget som'.
ὄργυιαν f.A.sg. af *ὄργυια* 'favn' – oprindeligt et pf. ptc. akt: ie. N.sg. **h₃rǵ-us-ih₂* > *ὄργυια*, G.sg. **h₃rǵ-us-íeh₂-s* > *ὄργυιῆς*. Til *ὄρέγω* 'strækker (armene) ud' < ie. **h₃reǵ-* 'strække ud', også i ved. *rášti* 'hersker', lat. *regō* 'retter' og i rodnomenet **h₃reǵ-s* 'konge'.
παραστάς aor. ptc. akt. m.N.sg. af *παρίστημι* 'står ved siden af'.
- 326 *ἀποξύναι* aor. inf. af *ἀποξύνω* 'gør skarp'.
- 327 *ὄμαλόν* n.A.sg. af *ὄμαλός* 'jævn'.
ἐθόωσα aor. 1.sg. af *θοόω* 'gør skarp'.
- 328 *ἄκρον* n.A.sg. 'ende'.
ἄφαρ 'straks'.
ἐπυράκτεον ipf. 1.sg. af *πυρακτέω* 'hærder i ild' – til *πῦρ* 'ild', men hvad er suffikset *-κτε-*? If. Frisk "expressive Erweiterung".
κηλέω n.D.sg. af *κήλεος* 'brændende' – til *καίω* 'brænder'.
- 329 *κατακρύψας* aor. ptc. akt. m.N.sg. af *κατακρύπτω* 'skjuler'.
κόπρω f.D.sg. af *κόπρος* 'skidt'.
- 330 *κέχυτο* pf. med. 3.sg. af *χέω* 'hælder, spreder' – se *ἀνα-χεύε* i v. 209.
ἤλιθα adv. 'særdeles'.
μεγάλα adv. 'i stort omfang'.
- 331 *κλήρω* m.D.sg. af *κλήρος* 'lod'.
πεπαλάσθαι aor. inf. med. af *πάλλω* 'svinger, kaster'.

- ἄνωγον ipf. 1.sg. af ἀνώγω 'befaler' – ἀνώγω er en sekundært dannet præsens til ἄνωγα 'befaler', perfektum med præsensbetydning. Indeholder præverbiet ἀνα- og ie. **h₂e-h₂oǵ-h₂a*, pf. af **h₂eǵ-* 'siger', også i ἦ 'sagde (3.sg.)' (< aor. **e-h₂eǵ-t*), arm. *asem* 'siger' (med *s* for **c* efter aor. 3.sg. **as* < **h₂eǵ-t*; jf. *aṣ-ac* 'ordsprog'), lat. *aiō*.
- 332 *τολμήσειεν* aor. opt. 3.sg. af *τολμάω* 'tør' – til *τόλμη* (sjældent; normalt *τόλμᾱ*) 'tålmodighed; vovemod' < ie. **tól-m-ah₂*. Til roden **telh₂-* 'bære' (se *τάλαντα* i v. 202) med regelmæssigt laryngaltab ved *o*-trin.
σύν: her postpositivt; styrer *ἐμοί*.
μοχλόν m.A.sg. af *μόχλος* 'bjælke' – til *μόγος* (sjældent) 'besvær', *μογέω* 'anstrenger mig'. Ie. **mog-slo-*, hvor **-slo-* er en variant efter velærer af **-tlo-* suffikset. Rodens etymologi er uklar.
ἀείρας aor. ptc. akt. m.N.sg. af *ἀείρω* 'løfter'.
- 333 *τρῦψαι* aor. inf. af *τρίβω* 'kører rundt'.
ὑπνος m.N.sg. 'søvn' – ie. **sup-no-* (> oksl. *snǫ*) eller **sǵp-no-* (> ved. *svápnā-*, oeng. *swefn*), se Sihler: 39. Til **sǵep-* 'falde i søvn', også i fx ved. *svapánt-* 'faldet i søvn'.
ικάνοι prs. opt. 3.sg. af *ικάνω* 'kommer' – til ie. **seǵk-* 'ná' (se *ικόμεθα* i v. 107). Ifølge LIV kommer gr. *ikāne-* af **hikanwe-* < **sik-ny-e-*, en stamme generaliseret ud fra 3.pl. **sik-ny-énti*.
- 334 *ἔλαχον* aor. 3.pl. af *λαγχάνω* 'bliver trukket ud' – usikker etymologi.
- 335 *τέσσαρες* talord 'fire' (att. *τέτταρες*) – umiddelbart **k^wétwares*, af et paradigme ie. N. **k^wét-uor-es*, A. **k^wét-ur-ns*, L. **k^wt-ur-sú*, jf. ved. N. *catvárah*, A. *catúrah*, G. *caturṇám*. JER anser den græske rodbetoning for at være mere oprindelig end den vediske suffiksbetoning.
πέμπτos m.N.sg. 'femte' – den ie. form var **p^wek^w-tó-*; i græsk (og de fleste andre sprog) er fuldtrinet fra kardinaltallet blevet indført i ordenstallet.
- 336 *ἑσπέριος* m.N.sg. 'aften-', her som apposition til *κύκλος*: 'ved aftentide'.
καλλίτριχα n.A.pl. af *καλλίτριξ* 'med fin uld'.
- 339 *οἰσάμενος* aor. ptc. med. m.N.sg. af *οἶομαι* 'mener, aner'.
- 345 *προσηύδων* ipf. 1.sg. af *προσαυδάω* 'tiltaler' – denominativ til *αὐδή* 'stemme' < **h₂ud-éh₂*, til en rod **h₂medh-* 'tale', også i ved. *vad-* (prs. *vádati*), hitt. *watarnahh-* 'befale'.
- 346 *κισσύβιον* n.A.sg. 'kop'.
μέλανος οἴνιοι: bemærk at sidste stavelse i *μέλανος* er tung pga. det efterfølgende *Φοῖνο-*.
- 347 *τῆ* adv. 'hér, værsgo' – nok oprindeligt en instrumentalisform af pronominalstammen **t-*, altså ie. **teh₁* > lit. *tè* 'værsgo'.
πίε οἴνον: den manglende elision af det udlydende *-ε* før vokal skyldes digammaet i *Φοῖνο-*.
κρέα: er énstavet pga. synizesis, dvs. læses [krɛa].
- 348 *ἐκεκεύθει* plpf. 3.sg. af *κεύθω* 'skjuler' – ie. **keud^h-* 'gemme', som *to*-ptc. **keud^h-tó-* i urgerm. **huzda-* n. 'skat' og lat. *custōd-* m. 'vagt' (**keud^h-to-sd-* 'siddende ved skatten').
- 349 *αὖ* adv. 'desuden'.
λοιβήν f.A.sg. af *λοιβή* 'drikoffer' – til *λείβω* 'drypper'. Ie. **loǵbeh₂* også i lat. *libō libāre* 'hælder ud', men ellers uklart.
ἐλεήσας aor. ptc. akt. m.N.sg. af *ἐλεέω* 'viser barmhjertighed'.
- 350 *πέμψεις* aor. opt. 2.sg. af *πέμπω* 'sender' – uklar etymologi.
μαίνεαι prs. med. 2.sg. af *μαίνομαι* 'raser'.
οὐκέτι adv. 'ikke længere'.

- ἀνεκτῶς adv. 'tåleligt'.
- 351 σχέτλιε m.V.sg. af σχέτλιος 'grum'.
καὶ ὕστερον 'også senere, en anden gang'.
- 352 ἀνθρώπων πολέων 'af de mange mennesker'.
ἔρεξας aor. 2.sg. af ῥέζω 'handler' – ie. *μέγξ-ἰε-, se εὐεργέος i v. 202.
- 353 δέκτο aor. med. 3.sg. af δέκομαι (att. δέχομαι) 'modtager' – δέκτο er aor. inj. *δέκ-to til *δέκ-
'modtage', også i arm. aor. *e-tes* 'så' (nydannet prs. *tesanem*); som rodpr. i ved. *dāṣṭi* 'venter på'.
ἦσατο aor. med. 3.sg. af ἦδομαι 'nyder'.
αἰνῶς adv. 'meget' – til αἰνός 'frygtelig'.
- 354 ἦτεε ipf. 3.sg. af αἰτέω 'beder om'.
- 355 δός aor. ipv. 2.sg. af δίδωμι 'giver' – de græske aorist imperativformer 2.sg. *δός*, 2.pl. *δότε*
fortsætter ie. aorist injunktiver, *dóh₃-s, *də₃-té. Den korte vokal i *δός* skyldes indflydelse fra
δότε. I vedisk er der sket udligning den anden vej så man har lang vokal i begge former af aor.
inj.: *dāh*, *dāta*. Den armenske ipv. *tur* 'giv!' er udviklingen af ie. *dóh₃-s. Også slavisk *da* 'gid, for
at' indeholder en aor. inj.-form, enten 2.sg. *dóh₃-s eller 3.sg. *dóh₃-t.
- πρόφρων m.N.sg. 'venlig'.
τεόν n.A.sg. af τεός 'din' – af ie. **téu-o-* > lat. *tuus*, lit. *tava-*. Derimod kommer homerisk og attisk
σός af **tuó-*, if. JER en nydannelse, if. Sihler: 382 den oprindelige ie. form.
- 356 δῶ aor. konj. 1.sg. af δίδωμι 'giver' – ie. *dóh₃-ō.
χαίρης prs. konj. 2.sg. af χαίρω 'glæder mig' + D.
- 357 ζείδωρος f.N.sg. 'korngivende' – til ζειαί f.pl. 'spelt', svarende til ved. *yáva-* m. 'korn', av. *yava-* m.,
lit. *javai* pl. 'korn'. Gr. ζειαί er enten af ie. **ḡeuǵá-*, eller en metrisk forlænget udgave af *ḡeai <
**ḡeuá-*.
- ἄρουρα f.N.sg. 'pløjeland'.
358 (Identisk med v. 111.)
- 359 ἀμβροσίης f.G.sg. af ἀμβροσίη (ἀμβροσίᾱ) 'ambrosia' – af ἀμβρόσιος 'guddommelig' (med æolisk
udvikling af *r til *ρo*) **u-mr̥t-ḡo-* 'udødelig'. Roden **mer-* 'forsvinde, dø' ses også i oldhitt. 3.sg.
merta 'forsvandt', oksl. 2.3.sg. *u-mrēt̥v* 'døde'; prs. **mr̥-ḡé-* > ved. *mr̥iyáte*, lat. *morior*, oksl. *u-mr̥jet̥v*.
Jf. også βρότος m. 'menneske' < ie. **mr̥-tó-* > arm. *mard* 'menneske', ved. *mr̥tá-* 'død', av.
mərətā-, og (med *u fra **g^wiḡ₃uó-*) lat. *mortuus*, oksl. *mr̥tv̥v*.
- ἀπορρώξ f.N.sg. 'udtrømning'.
- 360 αἴθοπα m.A.sg. af αἴθοψ 'glimtende'.
- 361 ἀφραδίησιν f.D.pl. af ἀφραδίη 'tankeløshed'.
- 362 ἦλυθεν aor. 3.sg. af ἔρχομαι 'kommer' – bemærk den usynkoperede udgave af ἦλθεν.
- 363 μειλιχίοισι m.D.pl. af μειλίχιος 'indsmigrende'.
- 365 ὑπέστης aor. 2.sg. af ὑφίστημι 'lover'.
- 366 κικλήσκουσι prs. 3.pl. af κικλήσκω 'kalder' – denne reduplicerede *sk*-prs. er en nydannelse til
roden **k₁leh₁-* 'råbe, kalde', også i καλέω (< **k₁h₁-ḡie-*), umbr. *kařetu* 'han skal råbe', lat. *calō calāre*
'udråbe'.
- 369 πύματον m.A.sg. af πύματος 'sidst' – uklar etymologi, måske til ved. *púnar* 'igen'.
- 370 πρόσθεν adv. 'først'.
ἔσται fut. 3.sg. af εἶμι 'er' – synkoperet af ἔσ(σ)εται, også belagt hos Homer, ie. *h₁és-se-toj.

- 371 ἀνακλιωθείς aor. ptc. pass. af ἀνακλίνω 'læner sig tilbage' – ie. **k̑lej-*, også i fx ved. *sráyate* 'læner sig', av. *-sirinaoiti* 'læner', oht. *hlinēn*.
πέσεν aor. 3.sg. af πίπτω 'falder' – af ie. **pi-pth₁-é-* til **peth₁-* 'falde', også i ved. *pátati* 'flyver', ungav. *pataiti*. Aoriststammen πεισ- er sekundær (efter fut. *πεσέομαι*) for πετ-, belagt i dor. og æol.
ὑπτιος m.N.sg. 'bagover'.
- 372 ἀποδοχμώσας aor. ptc. akt. m.N.sg. af ἀποδοχμώω 'bøjer til siden'.
παχύν m.A.sg. af παχύς 'tyk' – ie. **b^hǵh^h-u-*, også i ved. *bahú-* 'megen, stor'. At roden har indeholdt en nasal (og ikke har grundsprogligt *a) vises af den ved. superlativ *bámhishtha-* < **b^héǵh^h-is-to-*.
αὐχένα m.A.sg. af αὐχὴν 'nakke'.
κατ-ἤρει ipf. 3.sg. af καθαιρέω 'overmander'.
- 373 πανδαμάτωρ m.N.sg. 'altbetvingende'.
φάρυγος f.G.sg. af φάρυξ 'hals' (også φάρυγξ, φάρυγγος).
ἐξέσσυτο pf. med. 3.sg. af ἐκσεύομαι 'væltet ud'.
- 374 ψωμοί m.N.pl. af ψωμός 'luns'.
ἐρεύγετο ipf. med. 3.sg. af ἐρεύγομαι 'bøvser, brækker mig' – ie. **reyg-* 'bøvser, brækker mig', også i lat. *ē-rūgō -ere* 'bøvse ud', lit. *riáuģiu riáuģėti* 'bøvser', oht. *ita-rucken* 'tygge drov'.
οἰνοβαρείων m.N.sg. 'tung af vin'.
- 375 σποδοῦ m.G.sg. af σποδός 'glød'.
- 376 θερμαίνοιτο prs. opt. med. 3.sg. af θερμαίνω 'gløder' – til θέρμος 'varm' < ie. **g^wh^{ér}-mo-* > arm. *ǰerm* 'varm'; med *o*-vokalisme ved. *gharmá-* 'varme', oldprojsisk *gorme*, av. *garama-*, lat. *formus*, germ. **warma-*.
- 377 θάρσυνον ipf. 1.sg. af θαρσύνω 'opildner' (også θρασύνω) – til θρασύς 'modig' < ie. **d^hrs-ú-*, af en rod **d^hers-* 'fatte mod', i fx ved. *dhryǵóti* 'er modig', got. pf. *ga-dars* 'vover'.
ὑποδείσας aor. ptc. akt. m.N.sg. af ὑποδείδω 'frygter'.
ἀναδύη aor. opt. akt. 3.sg. af ἀναδύω 'giver op' – af ie. *duh₁-ǵéh₁-t til **d^heh₁-*, også i arm. *enerk* 'dyppe'.
- 378 τάχα adv. 'hurtigt' – til ταχύς 'hurtig'.
μέλλεν ipf 3.sg. af μέλλω 'er lige ved at'.
- 379 ἄψεσθαι aor. inf. med. af ἄπτω 'tænder', i med. 'begynder at brænde' – uklar etymologi.
διαφαίνετο ipf. med. 3.sg. af διαφαίνω 'er rødglødende'.
- 381 θάρσος n.A.sg. 'mod' (att. θάρρος) – ie. **d^hers-os* (*s*-stamme) > gr. θέρσος, belagt i æolisk; θάρσος har overtaget vokalismen fra θρασύς (se θάρσυνον i v. 377 ovenfor).
δαίμων m.N.sg. 'gud'.
- 383 ἐνέρεισαν aor. 3.pl. af ἐνερείδω 'støder ind i' + D. – uklar etymologi.
ἐφύπερθεν 'ovenpå'.
ἐρεισθείς aor. ptc. pass. m.N.sg. af ἐρείδω 'læner mig'.
- 384 δίνεον ipf. 1.sg. af δινέω 'drejer ngt. rundt'.
τρυπῶ prs. opt. akt. 3.sg. af τρυπάω 'gennemborer'.
δόρυ n.A.sg. 'planke'.
νήϊον n.A.sg. af νήϊος 'skibs-'.
- 385 τρυπάνω n.D.sg. af τρυπάνον 'bor'.
οἱ δέ 'mens de andre'.

- ἐνερθεν adv. 'nedenunder'.
 ὑποσσείουσιν prs. 3.pl. af ὑποσσεῖω 'drejer rundt'.
 ἱμάντι m.D.pl. af ἱμάς 'læderrem'.
- 386 αἰβάμενοι aor. ptc. med. m.N.pl. af ἄπτω 'griber fat'.
 ἐκάτερθε adv. 'i begge ender'.
 τρέχει prs. 3.sg. af τρέχω 'løber rundt'.
 ἐμμενές adv. 'uophørligt' – egl. n.A.sg. af ἐμμενής 'iboende'.
- 387 πυριήκεα m.A.sg. af πυριήκης 'med brændende spids' – af **h₂ēk-*, langtrin af **h₂ék-* 'spids', se ἄκρη i v. 285.
- 388 αἷμα n.N.sg. 'blod' – uklar etymologi.
- 389 βλέφαρα n.A.pl. af βλέφαρον 'øjenlåg' (som regel i pl.) – hænger if. Frisk nok ikke sammen med βλέπω 'ser'.
 ἀμφί adv. 'omkring'.
 ὀφρύας f.A.pl. af ὀφρύς 'øjenbryn' – beslægtet med ved. *bhrúh*, akk. *bhrívam*, oirsk A.pl. *for-bru*, oeng. *brū*, oldn. *brūn*, ursl. **br̥y*, A.sg. **br̥us*, lit. *brūvė*. Den ie. form har nok været **b^hrúh₁-s*, A.sg. **b^hrúh₁-m* uden protetisk vokal – et initialt **o-* ses nemlig også i både den ursl. variantform *obry og middelirsk *abrait*. Måske sammenhæng med **h₃ok^w* 'øje'?
- εὔσεν aor. 3.sg. af εὔω 'svider' – ie. **h₁ems-* 'brænde ngt.', også i ved. *ósati*, lat. *ūrō -ere*.
 ἀύτημή f.N.sg. 'damp'.
- 390 γλήνης f.G.sg. af γλήνη 'øjenæble'.
 σφαραγεῦντο ipf. 3.pl. af σφαραγέω 'syder' – til en rod **sp^herh₂g-* 'syde, hvisle', også i atharvaved. *-sphújati* 'larmer', lat. *spargō -ere* 'sprøjte, strø'.
 ῥίζαι f.N.pl. af ῥίζη '(øjen-)rod'.
- 391 χαλκεύς m.N.sg. 'kobbersmed' – suffikset *-εύς* ("βασιλεύς-typen") ses tilsyneladende kun i græsk (men muligvis også i fx lit. *puõdžius* 'pottemager' til *púodas* 'potte') hvor det betyder 'som har med X at gøre'. Når udgangspunktet er et nomen actionis, danner suffikset et nomen agentis. Eksempler: ἵππος 'hest' → ἵππεύς 'rytter'; οἶκος 'hus' → οἰκεύς 'husslave'; φόρος 'noget bragt' → φορεύς 'en bærer, en bringer'; og det ovenfor anførte eksempel fra litauisk.
 Ifølge Schindler ("On the Greek type ἵππεύς", *Studies Palmer*, 1976: 349-352) er der tale om et konglomerat af to suffikser: temavokalen *e og et stammedannende suffiks *u. Hertil bemærker JER og BAO at temavokalen var *o før stemte lyde – derfor vil det være at bedre at regne med et suffiks **-e-h₁u-* i βασιλεύς-typen.
 πέλεκυν m.A.sg. af πέλεκυς 'økse' – bortset fra accenten identisk med ved. *parasú-* m. 'økse', dvs. ie. **pelekú-*. Antages at være lånt fra et sydøstligt sprog.
 σκέπαρνον n.A.sg. 'tømrerøkse'.
- 392 ψυχρῶ n.D.sg. af ψυχρός 'kold'.
 βάπτη prs. konj. 3.sg. af βάπτω 'dypper'.
 μεγάλα adv. 'højt'.
 ἰάχοντα prs. ptc. akt. m.A.sg. af ἰάχω 'syder'.
- 393 φαρμάσσω prs. ptc. akt. m.N.sg. af φαρμάσσω (att. φαρμάττω) 'behandler' – til φάρμακον n. 'medicin' hvis videre forhistorie er uklar.
 σιδήρου m.G.sg. af σίδηρος 'stål'.

- 394 σίζε ipf. 3.sg. af σίζω 'syder' – af onomatopoetisk oprindelse.
- 395 σμερδαλέον adv. 'frygteligt'.
ὄμωξεν aor. 3.sg. af οἰμώζω 'jamrer sig' – dannet på grundlag af interjektionen οἶμοι (< οἶ μοι) 've mig'.
- περι-ἴαχε ipf. 3.sg. af περιάχω 'genlyder'.
πέτρη f.N.sg. 'klippe' – uforklaret.
- 396 ἀπεσσύμεθα aor. med. 1.pl. af ἀποσεύω '(i med.) løber væk'.
- 397 ἐξέρυσε aor. 3.sg. af ἐξέρύω 'trækker ud' – se ἐρυσσάμενος i v. 300.
πεφυρμένον pf. ptc. med. af φύρω 'blander, væder'.
- 398 ἔρριψεν aor. 3.sg. ῥίπτω 'kaster, slynger'.
ἀλύων prs. ptc. akt. m.N.sg. af ἀλύω 'er rasende'.
ἤπυεν ipf. 3.sg. af ἤπύω 'råber'.
ἀμφίς adv. 'til begge sider'.
- 400 ὄκκεον ipf. 3.pl. af οἰκέω 'bor' – ie. *μοῖκ-ε-ἰέ-τι, denominativ til *μοῖκ-ο- 'hus'.
ἄκριας f.A.pl. af ἄκρις 'bjerg'.
ἠνεμοέσσας f.A.pl. af ἠνεμόεις 'vindomsust'.
- 401 βοῆς f.G.sg. af βοή 'råben'.
ἀίοντες prs. ptc. akt. m.N.pl. af αἴω 'lytter til (+ G.)'.
ἐφοίτων ipf. 3.pl. af φοιτάω 'går frem og tilbage'.
- 402 ἰστάμενοι prs. ptc. akt. m.N.pl. af ἴστημι 'står'.
κῆδοι opt. 3.sg. af κήδω 'bedrøver'.
- 403 τίπτε: synkoperet udgave af τί ποτε 'hvorfor'.
ἀρημένος m.N.sg. 'plaget, pint'.
- 404 τίθησθα prs. akt. 2.sg. af τίθημι 'sætter', her 'holder'.
- 405 ἦ μή τίς ... βροτῶν: 'det er vel ikke et menneske'.
ἀέκοντος m.G.sg. af ἀέκων 'mod ens vilje' – til ἐκών 'villig', af ie. *μέκ-ont-, egentlig prs. ptc. akt. af *μέκ- 'ønske, ville', også i ved. *vásti*, 1.pl. *ús mási* 'ønsker', oldav. *vaštī*, hitt. *wēkzi*.
- 406 κτείνει 'dræber' (prs. de conatu) – af *kten-ye- til en ie. rod *tken- (JER og Brugmann: *kpen-), også i ved. (br.) *ksanóti* 'skader'.
- 407 κρατερός m.N.sg. 'stærk'.
- 409 πτερόεντα n.A.pl. af πτερόεις 'bevinget' – af πτερόν n. 'fjer', identisk med arm. *t'er* 'side', og jf. den lignende dannelse i ved. *pátra* n. 'fjer', urg. *fed(a)rō- (fx i oht. *fedara*, da. *fjer*). De græske og armenske former kommer tilsyneladende af ie. *pt-ero-, til samme rod som πέτομαι 'flyver'. Men verbet har haft en udlydende *h₂, jf. fx iterativen ποτάομαι < *poth₂-έἰε-τι, hvilket er svært forligneligt med ordene for 'fjer'.
- ἀγόρευον ipf. 3.pl. af ἀγορεύω 'taler'
- 410 βιάζεται prs. med. 3.sg. af βιάζω 'volder fortræd'.
- 411 ἀλέασθαι aor. inf. med. af ἀλέομαι 'undgår'.
- 412 Ποσειδάωνι m.D.sg. af Ποσειδάων (att. Ποσειδῶν) – første led Ποσει- kommer af ældre Ποτει- (bevaret i dorisk) og går nok tilbage til en ie. vokativ *pótei til *póti- 'herre'.
Andet led kunne være *dā- 'jord', hvis det er det vi ser i gudindenavnet Δημήτηρ.
- 413 ἔφαν ipf. 3.pl. af φημί 'siger'.

- 414 ἐξαπάτησεν aor. 3.sg. af ἐξαπατάω 'bedrager'.
μητίς f.N.sg. 'klogskab' – se μητίσασθαι i v. 262.
- 415 ὠδίνων prs. ptc. akt. m.N.sg. af ὠδίνω 'smertes'.
ὀδύνησι f.D.pl. af ὀδύνη 'smerte'.
- 416 ψηλαφῶν prs. ptc. akt. m.N.sg. af ψηλαφάω 'famler'.
- 417 πετάσσας aor. ptc. akt. m.N.sg. af πετάννυμι 'udbreder' – prs. πετάννυμι er en nydannelse til den her belagte aor. ἐπέτασ(σ)α < ie. *e-pétā₂-s-. En nasalprs. *p_ḗt-né-h₂- ses i den alternative prs. πίννυμι og lat. *pandō -ere* 'udbrede, åbne'.
- 418 στείχοντα prs. ptc. akt. m.A.sg. af στείχω 'går (i række)'.
- 419 ἤλπετο ipf. 3.sg. af ἔλλπομαι 'håber' – vel nok af en ie. rod **h₂elp-* der også ses i lat. *uoluptās* f. 'fornøjelse'.
με: subj. i akk. + inf.
νήπιον m.A.sg. af νήπιος 'barnlig, tåbelig'.
- 421 τινα: til λύσιw.
λύσιw f.A.sg. af λύσις 'redning' – *ti*-abstraktum til λύω, se v. 178.
- 422 ὕφαινον ipf. 1.sg. af ὑφαίνω 'væver' – den gr. dannelse er lidt uklar, men roden er if. LIV **h₂ebh-* 'væve', også i oht. *wēban*, tokh. A *wpantär* 'væver', ved. *ubhnāti*. If. BAO skal roden dog ansættes som **h₂ebh₁-*, til hvilket en nas.-prs. ville lyde *ub-né-h₁-ti → ved. *ubhnāti*.
- 423 ὡς τε περι ψυχῆς 'som altid når det gælder livet'.
ἐγγύθεν adv. 'tæt på'.
- 425 ἐϋτρεφές m.N.pl. af ἐϋτρεφής 'velnærede' – til τρέφω 'nærer'.
δασύμαλλοι m.N.pl. af δασύμαλλος 'tykudet' – δασύς 'tyk' < ie. **d_hus-ú-*; samme rod som *o-*stamme ses i lat. *dēnsus* 'tyk, tæt'. Andet led er μάλλος m. 'uldtot' af uklar herkomst.
- 426 ἰοδνεφές n.A.sg. af ἰοδνεφής 'violblå' – af ἴον n. 'viol', nok et 'middelhavssord', og *dnéfos n., jf. δνόφος m. 'mørke'.
εἶρος n.A.sg. 'uld'.
- 427 ἀκέων m.N.sg. 'lydløs'.
συνέργον ipf. 1.sg. af συνέργω 'binder sammen'.
ἐϋστρεφέεσσι f.D.pl. af ἐϋστρεφής 'velflettet'.
λύγοισι f.D.pl. af λύγος 'vidje' – til lit. *lūgnas* 'bøjelig', oldisl. *lykna* (< urg. *lukn-jan) 'bøje knæene'.
- 428 πέλωρ n.N.sg. 'uhyre' – se πελώριος i v. 187.
- 429 σύντρεις adv. 'tre og tre sammen'.
μέσω n.D.sg. af μέσον 'midte' – substantivering af adjektivet μέσος 'midterst' < ie. **méd^hio-* > ved. *mádhya-*, lat. *medius*, got. *midjis*.
- 430 ἐκάτερθεν adv. 'på hver side'.
ἴτην ipf. 3.du. af εἶμι 'vil gå'.
σώοντες prs. ptc. akt. m.N.pl. af σώω 'redder'.
- 431 φῶτα m.A.sg. af φῶς 'mand'.
- 432 ἀρνεῖός m.N.sg. 'vædder' – if. Frisk *ikke* afledt af ἀρήν 'lam' (se v. 220), men af *arsn-ēós til ἄρσση 'mandlig', identisk med ved. *vīsan-* 'mandlig' af ie. **h₂m_{rs}-en-* til **h₂m_{rs}-* 'regner, drypper', fx i ved. *várṣati* 'regner'.
- 433 νῶτα n.A.sg. af νῶτον 'ryg'.

λασίην f.A.sg. af λάσιος 'ulden'.

γαστέρα f.A.sg. af γαστήρ 'mave' – af **gras-ter-* til roden **gres-* 'æde', også i det sjældent belagte γράω 'æder', ved. *grásate*.

έλυσθείς aor. ptc. pass. m.N.sg. af ἐλύω (i pass.) 'bøjer sig ned'.

434 ἄωτον n.G.sg. af ἄωτον 'uldtot'.

θεσπεσίωιο n.G.sg. af θεσπέσιος 'vældig'.

435 νωλεμέως adv. 'uophørligt'.

στρεφθείς aor. ptc. pass. af στρέφω 'vender', her '(mens jeg hang) omvendt'.

τετλήοτι pf. ptc. akt. m.D.sg. af τλήναι 'udholder'.

436 στενάχοντες prs. ptc. akt. m.N.pl. af στενάχω 'sukker'.